

அ.பி.பி.பி. த.க.சுப்பிரமணிய குப்தாவர்கள்

THE
VIVEKA CHINTAMANI,
MONTHLY TAMIL MAGAZINE AND REVIEW,
Devoted to the Diffusion of General Knowledge.

“Knowledge is power.”

VOL. X.

MAY 1901—APRIL 1902.

விவேகசிந்தாமணி.

அறிவைப்பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

“அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா

ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.”—குறள்.

10 - ம் புத்தகம்.

(1901-ம் ஆண்டு மே மீ முதல் 1902-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ வரை.)

PUBLISHED BY

C. V. SWAMINATHA AIYAR,

Secretary, Diffusion of Knowledge Agency, Triplicane,

Madras.

1901-1902.

[All Rights Reserved.]

INDEX TO CONTENTS.

VOL. X.

	PAGE.		PAGE.
Abou Ben Adhem, Leigh Hunt's—	141	Illusion Dissector, Sri Sankara's—	...
Agricultural Banks Committee, Summary	...	Indian Kindergarten, Gleanings for the—	...
of the Report of the,—	217	The Old Dame and the Pig	...
Alfred the Great,	167	In Memoriam (Sri Lokanayaki Ammal)	...
Alphabetical Maxims, Valuable—	265	In Memoriam—The Late Sir K. Seshadri Iyer	...
Amir of Afghanistan, The Late—	163	Indian Ladies Magazine, The—A Review	118
Anandavally: A story from real life.	34, 82, 104, 138	Interesting Facts, Some—	...
Appeal, An—	354	Interesting Notes and Items	...
Aryas and their Religion, Some Strange	...	Kalathi Bupathi	...
views of the—	237	King Emperor, The Coronation of the,—	...
Associations of Helpers, Sivagiri and Ootacamund	...	Leo Tolstoi, Count—, His experience at Death's	...
Teachers Association	13	Life's Companion and Helpmate	...
" A good Example	53	Life, The Origin of	...
" Anikkoral, Nilgiris	55	"Like Teacher, Like Pupil," A Lecture	...
" Reports of Meetings	126	Lokanayaki Ammal, The Late Sri	...
" Reports from—	254	London, Some interesting facts about	...
Association, Teachers'—, Trichengode...	57	McKinley's Fate, President	...
Astrology, A Rare Ancient work on—	62	Malabar and its People—A description	...
Bandar or Masulipatam...	171	drawn from early Reminiscences	120
Bh'ji Premabhai	48	Man—Apparent and Real	...
Birds, A discourse on—	220	Man—A potential God, Nikola Tesla's views	...
Birth-day Ode, A—	270	Manipur, Some accounts of	...
Bride's Triumph, The—	16, 58	Married Life (From a Christian point of view)	...
Children, The growth of—	02	Minakshisundaram Pillai, A brief sketch of the	...
CHILDREN'S PAGE.	...	Life and Writings of	...
Appaji Rayer, Story of—	32	Money Order Commission, Reduction of—	...
Influence of Environment	94	Pondrapur: Its Traditional Origin	...
Worldly Life, An Ocean full of Sorrow...	127	Panjut, The Third Battle of	...
The True Devotee	159	Postage Stamp, The History of—	...
The False Devotee	223	Puranas, The—Their Number and their Aim	...
Solomon and the Ants	255	Puzzles	157
The Evil consequences of taking Bribes	319	Readings at Home; A Glimpse into the Future—	...
The Shepherd and the Philosopher	351	Damayanti,	130
The Story of Sir Walter Raleigh	370	" " Madarakshasam	...
Circular on Sanitation	63	Redeemed by Love—The Story of St. True Heart	...
Consolation. To a Friend on the death of his Wife...	364	Remember Thy Mother (Poem)	...
Current Notes	221, 253 & 297, 340, 373	Reviews and Notices of Books	...
Domestic life of the Ancient Aryans,	...	Sakuntala in a critical moment: A picture of—	...
A view of the—	149, 165	Selection: Sri Tatva Botham of	...
Education, Secular and Religious—	...	Sri Sankaracharya	...
The Principle of True Religion	98	Selections: Against Immorality...	...
Edison, A short Sketch of the Great Inventor	314	" On the Superiority of Riches	...
English Language, On the—	366	Select Passages from the Srutis: Of true	...
Female Education, A Lecture	277	Worship and Realization	...
Flowers, A Discourse on—	162	Seshadri Iyer, The Late Sir K.—	...
Frederick, The Late Empress—	86	Singapore, The City of—	...
God as Truth	8	SHORT STORY:	...
God, Hymns in praise of—	41	Doctor Gangaram	...
Health Notes—About filtering drinking water—	...	Doraisawmy	...
Preserving milk from contamination...	188	Kamalambal	...

	PAGE.		PAGE.
... ..	249	Two Breaths, The	39
... ..	306	Valmiki Ramayana, Balakandam, A Review	311
... ..	13 Sundarakandam	93
... ..	202	Varagana Pandiya, The Story of—The	
... ..	370	Traditional Sanctity of Madhvarjanam...	211
... ..	122	Vedanta	25, 50
... ..	265	Vedas, The Hymns of the—	214, 235, 330
... ..		Vedanta, Practical—: A Lecture by Swami	
... ..	282	Vivakananda	157
... ..	182, 242, 263	Victoria: An Avatar	317
... ..	241	Voice of Progress, The—	282
... ..	10	Waking Thoughts	67
... ..	88	Well of Ishree Prashad, The—	297
... ..	120	What do you want? Male or Female?	85
... ..	2	Woman as a Factor in Social Evolution	29
... ..	252	Woman as Wife	195
... ..	9	Women's Memorial to Queen Victoria	
... ..	132	in the Madras Presidency	20
... ..	4	Worlds, The Planetary and Terrestrial—	
... ..	88	Comparatively considered	

அட்டவணை .

10-ம் புஸ்தகம்.

பக்கம்.	
உபகாசஞ்சங்கம் அணித்தொகை	
உபகாசஞ்சங்கத்தின் கீழ்ப்பாட்டு	
உபகாசஞ்சங்கத்தின்	
உபாத்தியாயர் சங்கம்—திருச்செங்கோ	
எழுசை எள்ளும் புதுமைமணலவர் சரி	
எட்டவட்ட அரசரின் மருட்டிபிஷேகம்	
"எண்ணிமேனென்னயிது ஸ்வாமி"	
ஏகம் சத்தியம் பிரஹ்ம	
ஒர் உண்மையான சதி	
சங்கத் செய்த மனோரஞ்சயம்	
சவிசலின் விசித்திர விப்பை சமந்தராய	
சாமனாராயணரின் தருமகபம்	
சாலம்சென்ற ஆங்காளில்லாத அய	
— பிரட்டின் சகாவர்த்தி	
— னர், செஷதர்சியர்	
காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ லோகநாயகி	
காலத்தி பூபதியின் சரித்திரத்	
கீண்டிகார்டன் பாட்டு	
அம்மைமயமம்	

தபால்முத்திரையின் வரலாறு ...	175
திருவிளையாடற் புராண சங்கிரகம் ...	252
தூக்கம் பிடிக்காமையும் அதற்கு ரிவர்த்தியும் ...	265
தொத்திரங்கள் ...	41
மது பார்வைக்குவந்த புத்தகங்கள் ...	152, 344
தீர்த்தப்பழகுதல் ...	241
புத்தாவது வருஷாடம்பம் ...	2
பத்தர் அல்லது மருஸ்பட்டணம் ...	171
பகழிசெய்ப்பற்றி ...	229
பார்வா விமோகத்தினால் வருந்தி ஒரு நண்பர்க்குச் ...	364
சொல்லிய உபசாரம் ...	299
பாணிப்பட்டில் மூன்றாம்முறை புத்தம் ..	48
பாய் ப்ரோமாபாய் ...	247
பிறனில் விழையாமையும ...	22
பாணவாராய்ச்சி ...	232
பேரவிருத்தி போதினி ...	162
புத்தகங்கள் ...	165
புத்தக ஆரியர்களின் இல்லறவாழ்க்கை ...	277
புத்தக அல்லி ...	102
புத்தக மென்மிகு நேர்த்த விபத்து ...	267
புத்தக அல்லி ...	372
புத்தக அல்லி ...	120
புத்தக அல்லி ...	293, 322
புத்தக அல்லி ...	169
புத்தக அல்லி ...	108
புத்தக அல்லி ...	118
புத்தக அல்லி ...	338
புத்தக அல்லி ...	4
புத்தக அல்லி ...	115
புத்தக அல்லி ...	343
புத்தக அல்லி ...	72, 78
புத்தக அல்லி ...	98
புத்தக அல்லி ...	16, 58
புத்தக அல்லி ...	253
புத்தக அல்லி ...	311
புத்தக அல்லி ...	93
புத்தக அல்லி ...	70

வித்தோரிமா மகாராணியார் ஓர் அவதாரம்	
வித்திரமான விஷயங்கள் ...	2
விசேஷ வந்ததமான்குறிப்புகள் ...	
விடுகதைகள் ...	157,
விண்ணப்பம், ஓர்— ...	31
விசேஷ தஞ்சைப்புகள் ...	214, 22
வேதமந்திரங்கள்—II ...	
வேதாதம் ...	
செவ்வாயிப்பந்திய மோழமுத்தகம் ...	
சனசமூகவிர்த்தியும், ஸ்திரீகளின் நிலைமையும்	
சௌகர்ஷித்ரத்தின் தந்திரம் ...	
செவ்வாயித்தல் அவிசன் ...	
செவ்வாயி ...	
சிறுகதை.—	
அரங்கசாமி, ...	
சமஸ்தானம் ...	
துவாராமி ...	
பார்வதி ...	
வறுமையித்யுதம் ...	
செவ்வாயித்தல் ...	
சிறுவர் க்ஷாணபக்தம்.—	
இராயர் அப்பாஜி கதை ...	
சகலாதேவதாஸம் ...	
ஸம்ஸாரம் ஸாகாரம் தக்கம் ...	
மெய்ப்பத்தன் ...	
போலிப்பத்தன் கதை, ஒரு— ...	
செவ்வாயித்தல் கதையும் ...	
ஸாலோமோன் மகாராஜாவும் எறும்புகளும்	
சைக்கிளவாக்ருதஸாலோமோன் கதை	
இடையறும் பண்டிதரும் ...	
ஸர்வாதர் ராவி கதை ...	
செவ்வாயித்தல் ...	
சகலாதேவதாஸம் எழுதியுள்ள நிகழ்ச்சி	
சுந்தரானந்தன் பு. போதினி பிரதி	
ஸானிடரி கமிஷனரும்— ...	
சௌகர்ஷித்ரம் ...	1
சௌகர்ஷித்ரம் மைத்திரேயோபபிஷத் மெய்	
தலை ஸ்வாஸ்தியும் ...	
செவ்வாயித்தல்—செவ்வாயித்தல் இயும் ...	

லேசான காசுதப்பிப்பை
தனிப்பிரதி 5½ அணு. மகாநகரம் 2. வே. சாமிநாயகர்.
பழைய பிரதி 6 ,, இலக்கம் 6490.

சந்தாவினை வரம்.
ஒரு வருஷத்துக்கு ரூ. 1.
6 மாதத்துக்கு 2-2.

அறிவைப்பரவச்
சேய்வதற்கான

மாநகரத்
தமிழ்ப்பத்திரிகை.

The Publishing Agency reserves to itself the right of republishing separately matters that appear in the Viveka Chintamani.

புத்தகம் 10.]

1901 (1900) மேன்

[இலக்கம் 1.]

Terms of Subscription to the 'Viveka Chintamani.'

Thick Paper Edition for Patrons, Reading Rooms, School and Circulating Libraries, &c.
Minimum Subscription Rs. 5 per annum.
Single Copy 7½ As. : Back Nos. 8 As. each.
ENGLISH & FOREIGN SUBSCRIPTION 7s. 6d. NET PER ANNUM.

Thin Paper Edition for the People:—
SUBSCR. PRICE: YEARLY RS. 4; HALF-YEARLY RS. 2-2.
SINGLE COPY, CURRENT NO. 5½ AS.; BACK NOS. 6 AS. EACH.
ENGLISH & FOREIGN SUBSCRIPTION 5s. 6d. NET PER ANNUM.

If strictly Prepaid at the commencement of the term, (i. e., in May of each year) 8 As. discount, off the annual rate, and 4 As. off the half-yearly rate. Subscriptions entered to begin with only April or May of each year. Enrolled Subscribers may not withdraw except at the end of the year.

To regular annual subscribers 2 months' grace is allowed for the prepayment of subscription, and in the case of regular half-yearly subscribers 3 weeks' time, within which all subscriptions should be paid on the date to the discounts allowed.

Subscriptions cannot be closed in the middle of a Volume, though regular subscribers may elect to pay their subscriptions in half-yearly instalments. All notices for discontinuance are to be given in the beginning of the new year, i. e., in April or May; for otherwise one should have to pay for the whole of the current volume. Outstanding subscriptions are often realized by V. P. P. to prevent accumulation of arrears.

In all business correspondence, Subscribers are requested to quote their register number found on the wrapper, as it would ensure prompt attention and save vexatious delay and needless correspondence.

விவேகசிந்தாமணி சந்தாவினாம்.

தனமான காத்தப்பிப்பு:—அத்தியங்கன், ரீடிக்கும், புத்தகாசனம் முதலான இடங்களிலுக்கு உபயோகமானது. ஒரு வருஷ சந்தா குறைந்தது ரூ. 5. தனிப்பிரதி 7½ அணு. பழைய பிரதி 8 அணு.

லேசானகாத்தப்பிப்பு:—சாதாரணமாக எல்லா இடங்களுக்கும் உபயோகமானது.

வருஷத்தா ரூ. 4. 6-மாதத்தா ரூ. 2-2. தனிப்பிரதி 5½ அணு. பழைய பிரதி 6 அணு.

வருஷாயிப்பத்திலே (அதாவது மேலாசத்திலும்) தவறாமல் வருஷத்தா ரூ. 8 அணுவும், 6-மாதத்தா ரூ. 4 அணுவும் தனிப்பிரதி கொடுக்கப்படும்.

ஏப்பிரல் அல்லது மேலாதம் தவறாமல் சந்தாக்களுக்கு வைக்கப்படும். ரிஜிஸ்டரான சந்தாதாரர்கள் வருஷமுடிவில் பிழைப்பு, சந்தாவை நிறுத்திவைக்கப்படும்.

ஒரு வருஷத்தான்கூட ஒழுக்காயிப்ப சந்தாசெலுத்தியிருக்கிறவர்களுக்கு இரண்டு மாதத்தினையும், 6-மாதத்தான்கூட ஒழுக்காயிப்ப சந்தா செலுத்தியிருக்கிறவர்களுக்கு மூன்று மாதத்தினையும் கொடுக்கப்படும். அதற்கும் சந்தாவை முன்பணமாகச் செலுத்தியிருக்கிறவர்களுக்குக் மேற்பண்டைத் தரப்படும்.

பத்திரிகையை வருஷாந்தரில் நிறுத்தக்கூடாது. நிறுத்தியிருப்பவர்கள் வருஷாந்தரில் அதாவது ஏப்பிரல் அல்லது மேலாசத்திலே கொடுக்கப்படும் சந்தாக்களைப் பத்திரிகையில் நிறுத்தியிருக்கிறவர்களுக்கு மூன்று மாதத்தினையும் கொடுக்கப்படும். சந்தாக்களைக் V. P. P. முன்பாக வசூலிக்கப்படும்.

கையொப்பப்பாக்கர்கள் அபிசேகருக் கடிதமெழுதும்போது தெய்வம் அவர்கள் ரிஜிஸ்டர் எம்பளாக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிக்கேள்வதால் அவர்கள் எழுதும் கடிதம் உடனே கவனிக்கப்படுவதன்றி அதை தாமதத்திற்கும் சீண்டுகப்பட்டிருக்கவாய்க்கும் இடமிராது.

ON THE THRESHOLD OF THE TENTH YEAR.

10-வது வருஷாரம்பம்.

இந்த விவேகசிந்தாமணிப்பத்திரிகை துவக்கி 9-வருஷகாலம் முடிந்துபோய், இந்தச் சஞ்சிகையோடு 10-வது வருஷம் ஆரம்பமாகிறது. சென்ற வருஷத்தில் அதற்குமுன் டெத்துவந்ததுபோல் பத்திரிகை அத்தந்தை மாசம் முதல் தேதியில் கிராமமாக வெளிவரத் தவறியது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். சென்ற ஜூலைமீ முதல்தான் இவ்விதத் தாமதம் உண்டாக நேரிட்டது. அப்படித்தாமதிக்க நேரிட்டதில் மது கையொப்பக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு வருத்தமிருக்கலாமோ அதைவிட அதிகமாகவே எமக்கு இருந்துவந்தது. ஆனால் இத்தப்பிரபஞ்சத்தில் மனிதன் தானாகச் செய்யும் காரியம் எதுவும் குறைவின்றி சிறைவேறுகிறதில்லை. மனிதன் அவன்செய்யும் கருமங்களில் ஸ்வாதீனமற்றுப் பராதீனனுயிருக்கிறான். மனிதன் பரிபூரணனாகும் வரையில் அவன் தொடங்கும் எதுவும் பரிபூரணமாகிறதில்லை. இது இந்த ஜகத்துக்கே இயல்பாயுள்ள குறை. இக்குறையைப்பற்றி வருத்தி வாதினைப்பட்டு மண்டையை யுடைத்துக்கொள்வதனால் இன்னு மதிக்கச்சேதம் உண்டாவதன்றி வேறு பிரயோஜனமொன்றையும் காணோம். இப்பத்திரிகை துவக்கியதுமுதல் யாம் இதிலுழைத்துவரும்படி நேரிட்டது தெய்வசங்கற்பமெயன்றி வேறென்னு மென்னம் எமக்கு உதித்த வருஷத்துக்கு வருஷம் அது விசயமாகி உறுதிப்பட்டு வந்தது. இரண்டுவருஷங்களுக்கு முன் “ஸ்பத அப்த்யூர்த்தி” யென்னும் தலைப்பெயரிட்டு எம் எழுதியதில் இக்கருத்தை என்றாக விளக்கிக்காட்டியுள்ளோம். அங்கு இப்பத்திரிகையை டெத்துவதில் “மலைபோல் வந்த இடர்களைல்லாம்” தெய்வானுக்கிரகத்தால் “பனிபோல் நீங்கப்பெறும் காஷியைக் காலும் பாக்கியம் பெற்ற” உண்மையை உரைத்து, “இப்படிப்பட்ட உசமயங்களில் தான் எம் மேற்போட்டுக்கொண்டவேலை தெய்வசங்

கற்பத்தால் எடுத்துக்கொள்ள வேந்ததென்றும், கடவுள் எமக்குக் கொடுத்துள்ள அற்பசக்தியையும் சொற்ப ஊக்குத்தையும் முழுமனத்தோடு அவருக்கு அர்ப்பணம்செய்து ஊத்தவிரிந்தயத்தோடு உழைத்து வருவதொன்றைத்தவிர எம் செய்யத்தக்கது வேறொன்றுமில்லை யென்று முணர்ந்து, உணர்ச்சிகூர்ந்து காரியத்தில் டெத்துகொள்ள ஊக்கமுளிக்கப்படுபற்றோம்” — என்று வரைந்துள்ளோம். இதனை எழுதியபின் சென்ற இரண்டு வருஷகாலத்தில் டெத்தவற்றைச் சுத்தவிரிந்தயத்தோடு பயனை யிச்சிக்காமல், அதாவது, சுகவாரார்ப்பணம் செய்து வேலைசெய்துவருவதன் மகிமையின்ன தென்று என்றாக விளக்கியது. மோகசூரம்பிராஜ்யமே ஜன்மசாபல்யமென்று போதிக்கும் மது சாஸ்திரங்களும் வேதாந்தக்கிராந்தங்களும் பரகதியடைய இச்சிக்கிரவன் கருமத்தை விட்டு, குடும்பத்தைவிட்டு, லீவ்ரீயாசியாகி ஒடுங்கையுமாய் ஊர்ப்பிச்சைவாங்கித் திரியச் சொல்கின்றனவென்று கம்மனோர் சாதாரணமாகவும் அக்கிரயர்கள் விசேஷமாகவும் ஒருவித தப்பெண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சுத்தப்பிசகு என்பது சுத்த விரிந்தயத்தோடு லீங்காமயகருமம் செய்பவனுக்குத் தானே புலப்படும். ஆத்மஞானிக்குக் கருமமில்லை யென்றதனால் தேகமே ஆத்மாவென்று கம்பியிருக்கும் அஜ்ஞானி தான் ஞானியாய்விட்டால் வேலையை விட்டுச் சோம்பித்திரியலாமென்று எண்ணுகிறான். இது மிகவும் தப்பான எண்ணம்.

உலிகன்கித்தகூனமபிஜாதுதிஷ்டத்யகந்திக்குத்
கார்யதேஜம்வச:கர்மஸர்வப்ரக்ருதிஜ்ஞாநுணை:

ஒருகாலத்திலும் கிமிஷபாவது ஒருவனுக்கருமம் செய்யாதிருக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் பராதீனமாயிருக்கிற ஜன்மங்களெல்லோரும் சுபாவத்தி (ப்ரக்ருதி)யிருந்துண்டான (ஆசை, துவேஷம் முதலிய) குணசம்பந்தத்தால் ஸ்வாதீனமற்றுக் கருமத்தைச் செய்கிறார்கள். அதாவது, பராதீனர்களாய்க் கருமங்க

செய்யப்ப பலவந்தம் செய்யப்படுகிறார்களென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்லியிருக்கிறார். சங்கிலித்துவும் அப்படியே போதித்திருக்கிறார். ஜனங்கள் இப்படிப்பட்ட தப்பெண்ணத்தில் விழுந்து கெட்டுப்போவார்களென்றே பகவான் இதை அச்சுளனுக்கு முன்னராக எடுத்துச்சொல்லி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்:

நகர்மனுகரமபாந்நைநகர்மயம் புருஷோத்தமே
நகர்மயநகரேதேவ ஸித்திம் ஸமதி கச்சதி.

“புருஷனுனவன் கருமங்களுடைய அனுஷ்டான மில்லாமையால் ஞானத்தை அடைகிறதும்மில்லை; கருமத்தையிட்டு விடுவதற்கு வேறே மோகஷத்தை அடைகிறதும்மில்லை.” பகவானே இப்படிச் சொல்லியிருக்க, ஸ்வாமியையறிய, அதாவது, தன்னைத்தானறிந்த ஞானியாவதற்கு ஸங்கியாசம் ஆத்யாவசியகமென்று சொல்லியிருப்பது ஏனெனின், ஸங்கியாசம் என்றும் தியாகம் என்றும் சொல்லியிருப்பதன் அர்த்தம் வேறு. அவ்விருபதங்களும் ஒன்றையே குறிக்கின்றன. பகவத்கேத 12-அத்யாயம் 11-வது சுலோகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இதன் கருத்தை வேறுகுவெளியிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்: “தேகாபிமானமுடைய ஜீவன் கருமங்கள் முழுமையும் விடுவது ஆசாத்தியமாகும். எவன் கருமப்பயனை விட்டவனோ அவனே தியாகியெனப் படுகிறான்.” இந்தச் சுலோகத்தின் கருத்தைத் தெனியவெடுத்துக் கூறியிருக்கும் பாஷ்யக்காரர்களில் ஸ்ரீதாஸ்வாம் “சகவ கருமங்களின் பயன்களையும் விட்டவனே சிரோஷ்டமான தியாகியாவன். கருமங்களைவிட்டவன் தியாகியாகமாட்டான்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஸ்ரீ ராமாநுஜரும் இந்தச் சுலோகத்துக்கு அவர்செய்திருக்கிற பாஷ்யத்தில் “கருமபலத்தியாகம்தான் தியாகமென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது” என்றும், அடுத்த சுலோகத்துக்குச் செய்திருக்கும் விபாக்கியா

னத்தில் “கர்த்திருத்துவாந் பரித்தியாகமே ஸங்கியாசம்” என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

விஷகாமாயக் கருமம் செய்கிறவன் சித்தசத்தியையும், சித்தசத்தியினால் ஞானத்தையும், ஞானத்தினால் மோகஷத்தையும் அடைகிறானென்று ஸ்ரீ சங்கீரர் சொல்லியுள்ள வாக்கின் உண்மையை ஒவ்வொருவரும் அனுபவசித்தமாய் உள்ளபடி உணர்த்தித்துக்கொள்ளலாமென்பது எமது திடமான துணிவு. இது கிற்க.

இப்பத்திரிகையை யாம் துவக்கிய காலத்து இதுவொரு பிரதிப்பிரயோஜனத்தை யடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு துவக்கினோமல்லேம். இடையில் எத்தனையோ கஷ்டஷ்டங்களேந்தவிட்டதும் இச்சிந்தைக்கிடங்கொடுத்தது மில்லை. எப்போதும் போல் இப்பொழுதும் எமது காலத்தையும் சத்தியையும் சகவான் கடாஷித்துள்ள அளவு இதுவிஷயத்தில் விவிரியாகித்துவாராம் சித்தமாயிருக்கிறோம். கைப்பொருள் செலவிட்டு நடத்திவரத் தக்க பாக்கியம் எமக்குக் கிடவுள் அளிக்கவில்லையாதலின் அங்ஙனம் நடத்த இனி எம்மா வியலாதென்று எடுத்திருக்கிற எம் சிவிலும் சங்கோசப்படவில்லை. அனுப்புச் சலிப்புப்பாராமல் ஒய்வொழியின் பிப் பலவருஷகாலம் உழைத்துவந்ததனால் எமது தேகசௌக்கியமும் மிகக்குறைந்திருக்கிறது. இப்பத்திரிகையை நடத்துவது எமக்கு ஒரு பெருங்காரியமன்று. ஆயினும் இதன் வரவுசெலவு கணக்குவைத்து லாபஷ்டத்தக் கிடுபட்டுழைப்பதே மெத்த வாதனையா யிருக்கிறது. எமதுள்ளமுடைந்து தேகம் ஆரோகியம் கெட்டதற்குக் காரணமும் இந்த மனோவாதனையேயன்றி வேறன்று ஆகையால் இனி இப்பத்திரிகையின் லாபஷ்ட பாத்யதையை யாம் மேலுக்கு முன்போற் பார்த்துவரினும் உண்மையில் அதனை எந்தவிடப்பாராமாவின் நித்திர்த்துவிட சிச்சுயித்துவிட்டோம். இப்பத்திரிகை துவக்கப்பட்டு ஒருவருஷ மிரண்டுவரு

ஷமில்லை, 9-வருஷங்களாகின்றன. இந்த 9-வருஷகாலத்தில் எத்தனையோ கஷ்டகஷ்டங்கள் நேரிடிலும் ஒருமுறையாவது இரண்டு சஞ்சிகைகளைச் சேர்த்து ஒன்றாகப்பதிப்பித்ததில்லை. காலதாமதமானதும் மேலு சந்தாதாரர்கள் குற்றத்தின்பயனையன்றி வேறன்று. சந்தாதாதாகையை வருஷக்கணக்காகப் பாக்கியைத் துக்கொண்டு கடைசியில் பத்திரிகையையும் கைவிட்டுப் பாக்கியையும் கொடாது அழிப்பும் பெரியோர் பலர்களின் தாக்ஷணியத் துக்குக் கட்டுப்பட்டதனால் உண்டான கஷ்டம் கொஞ்சமன்று. அப்படிப்பட்ட மஹான்களை பெல்லாம் சென்ற வருஷத்தோடு தீரக்கழித்துத் தீர்த்தமாடிவிட்டோம். இத்தனை வருஷகாலமாக மேக்கு உற்றவிடத் துதவியாயிருந்து காலக்கிரமத்தில் அவரவர் சந்தாதாதாகையைச் செலுத்தி ஆதரித்துவந்த அன்பர்களுக்கும், விஷயங்களெழுதி யாதரித்தமேலோர்க்குக்கும் ஹிருதயபூர்வகமாக யாம் வந்தனமளிக்கின்றோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் அனேகர் போதுமான அளவுக்கிருக்கிறார்களென்றிது அனேகரவையே யாம் பட்டுள்ள கஷ்டநஷ்டங்களை மீனைத்துப்பின்வாங்காது எப்போதும் போல் முன்னிருந்து நடத்தமுனைந்துள்ளோம். இதுவரையிற் பத்திரிகையை வாங்கியும், விஷயங்களெழுதியும் ஆதரித்துவந்த அன்பர்கள் எப்போதும்போற் குறைவின்றி அவரவர்களுக்கியன்றவாறு ஆதரவளித் துதவுவதோடு அவ்வாறே ஆதரித்துவரும்படி இதரர்களையும் துண்டுவார்களென்று ஹிருதயபூர்வகமாக வந்தனமளித்துக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அறிவைப்பரவச்செய்யும் உபாகாரசங்கங்களும், உபகாரிகளின் தொகையும், வெளிநிலக்களில் இந்த வருஷம் அதிகவிசேஷமாக விர்த்தியாகிப் பரவுமென்றெதிர்பார்க்கிறோம்.

TRUE KNOWLEDGE.

மெய்யறிவு.

அறிவு இருவகைத்தாய்ச் சிற்றறிவு, பெயறிவு எனப் பெரியோரால் வகுத்துச் சொல்லப்படும். கலத் திதென்னும் பேதம் பாராட்டித் திமையைவிலக்கி அன்மையை காடியுன்றும் அறிவு சிற்றறிவாகும். கலமென்றும் திதென்றும் பாராமல் எல்லாவற்றையும் உத்தமமாகப் பாவித்து உலகத்தில் உள்ளதெல்லாம் ஒன்றே மற்றப்படி காணப்படுத் தொற்றங்களெல்லாம் அவ்வொன்றின் விகாரமேயன்றி வேறில்லை யென்று எதையும் அபேதமாக அறியும் அறிவு பேரறிவாகும். சிற்றறிவு க்ஷணத்துக்குக் க்ஷணம் மாறிக்கொண்டிருக்கும் நாமரூபச் சத்தமாத்திரமாயிருக்கும்; இந்த ஜகத்தில் நிலையின்றி மாறிவரும் அற்பககத்தைக் கொடுக்கும். இப்படிப்பட்ட அற்பககம் அனுபவிக்க யோக்கியமானதன்று. ஏனென்றிற் சுகம் என்பதுள்ள விடத்திலெல்லாம் துக்கமும் கூடவே மற்றொரு பக்கத்தில் மறைந்திருக்கிறது. இருபுறம்பெற்ற ஒருகாசில் ஒரு பக்கம் தலையும் ஒரு பக்கம் வாலுமாயிருப்பதுபோல், சிற்றின்பமென்று வழங்கிவரும் காசுக்குச் சுகமும் துக்கமும் இருபக்கங்களாக விருக்கின்றன. இவற்றில் ஒன்றைத்தள்ளி ஒன்றைக் கிரகிப்பது அசாத்தியம். காசின் ஒரு பக்கத்தைக் கீழே திருப்பி மற்றொருபக்கத்தை மேலேவைத்துப் பார்ப்பதனால் அத்தப்பக்கத்தை யெப்படித் தள்ளினதாக எண்ணுதல் முடியாதே. அப்படியே சுகம் துக்கம் என்னும் இரண்டினுள் ஒன்றைத்தள்ளி ஒன்றைக் கிரகிப்பது கூடா மையாக விருக்கிறது. தள்ளினு லிரண்டையுந் தள்ளிவிடவேண்டுமே யன்றி ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றைத்தள்ளுவது கூடாமை. செல்வம் சகலக்கால்போல் உருண்டுகொண்டே யிருக்கிறது உன்மை போல், ஜகமும் சலந்தினாலேயே உண்டாகி வளர்த்து அழிந்துவருகிறது. ஒரு கதியிலுள்ள

ஜலம் கரையிலிருந்து பார்ப்பவனுக்கு ஒரே விதமாகத் தோற்றினாலும் அவன் கண்ணுக்குப் பட்டும் ஜலத்துளிகள் மிமிஷ்த்துக்கு நிமிஷம் மாறிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. ஜல ஓட்டம் சின்றுல் நதியென்கிற பெயர் அதற்குப் பொருந்தாது. நதியாக ஒடுகிற ஜலம் சமுத்திரத்திற்போய்க்கு கலந்தபிறகு நதியென்கிற நாமரூபமழிந்து சமுத்திரத்தோடு சமுத்திரமாகக் கலந்துபோவதுபோல, இந்த ஜகமும் நதியைப்போல் ஓயாது சலித்து ஓடிக்கொண்டுபோய் முடிவில் ஸத்தியமாகிற சமுத்திரத்திற்கலந்து அசைவற்று அகண்டைக ஐக்கியமாகி என்று மழியா ஆகத்தவ்வுருபமாகப் பிரகசித்து விளங்குகிறது. இந்த ஜகமாகிய நதிக்கு மனிதனாகிய ஜீவன் சங்கமுதம் (சமுத்திரத்திற்கு கலக்கும் பாகம்) ஆகிறான். நதியும் சமுத்திரமும் ஒன்றாய்க்கலப்பது ஜீவேகவா ஐக்கியமென்னும் முக்தி அல்லது மோக்ஷநிலையாம். நதிகள் சமுத்திரத்திற்கு கலக்குமிடம் விசேஷமெனக்கருதி, ஜனங்கள் லக்ஷம் கோடிக்கணக்காய் அங்கு சென்று ஸ்நானம் செய்வது இந்த எண்ணத்தைக்கொண்டேயாம். நதி சமுத்திரத்தில்விழுந்து கலந்து ஒன்றாகி என்று மழியாத பூரண நிலையடைவதுபோல், ஜீவன் தானும் பரபரம்மம் அல்லது பரமபிதாவாகிய மூலப்பொருளோடு ஐக்கியமாய் மேகக்ஷசாம் பிராஜ்யத்தை யடைய வேண்டுமென்று கினைத்து, அச்சினைவு உறுதிப்பட்டுத் தடித்துப் பவனை யளிக்கும்பொருட்டுச் சங்கமுதக்ஷானம் செய்கிறான். உள்ளதெல்லாமொடுங்க ஐந்து-லக்ஷணங்களில் இருப்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அஸ்திபாதி பிரியம் காமரூபஞ்சேத்யம் சபஞ்சகம் சூத்யதாயம் பிரம்மரூபம் ஜகத்புதம் ததோத்யயம்.

சத், சித், ஆனந்தம், நாமம், ரூபம், இந்த ஐந்தில் எல்லா மடக்கியிட்டது. சத், சித், ஆனந்தம், இம்முன்றும் கடவுளின் ஸ்வரூபம், அதாவது ஸத்திய நித்திய சாகவதப் பொருளாயிருப்பது. சத் என்பது இருத்தல்,

அதாவது, அசைவற்று அழியாதிருத்தல்; சத் என்றால் அறிவு, அதாவது, அழியாது மாறாது எல்லாம் தன்னிலடங்கிய பூர்ணரூபம் அல்லது பேரறிவாம். ஆனந்தம் என்பது அனுபவ ஸ்வபாவமாம். அதாவது அழிவற்றதாய் என்றும் மரீரூததாயிருக்கும் கக்கனமான தன்மையாம். சகம் துக்கமென்கிற பேதமற்று அகண்டைக ஆனந்தமாயிருத்தலே இந்நிலையான சகமாம். இதைத்தான் பேரின்பம் என்று சொல்வார்கள். இப்படியின்றி, நாமரூபத்தோடு கூடியிருப்பதெல்லாம் ஜகமாம். இது நிலையற்றது, அழிவுள்ளது. சலனமே ஸ்வபாவமாகவுடையது. இந்த ஜகத்தை யண்டமாகவெடுத்துச் சொன்னால், மனிதனைப் பிண்டமாக எடுத்துச் சொல்வார்கள். அண்டத்திலுள்ளதெல்லாம் பிண்டத்திலடக்கமாம். பிண்டத்திலுள்ளதே அண்டத்தில் விரிவாம். அண்டத்தில் சதா சலித்துக்கொண்டிருக்கும் வந்து ஆகாமாம். பிண்டத்தில் சதா சலித்துக்கொண்டிருப்பது மனமாம். மனமும் மாருதமும் (காற்றும்) ஒன்றும். எலின், மனம் சலன்ஸ்வபாவமுள்ள தென்றருத்தமாம். சலனமற்றால் மனமும் அற்றது. மனத்தின் சலனமாவது கினைவாகும். கினைவற்றவிடத்து, அந்தாவது, மனம் அசைவற்று கின்றவிடத்து மனிதன் அகண்டாகார ஸ்வரூபிபுகிறான், அதாவது ஏகமாய் ஸர்வாத்நாயாமியாயிருக்கும் பரம்பொருளோடு ஐக்கியமாகி சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த நதிபோல அப்பாம்பொருளே யாகிறான். இந்தப் பதவியடைவதுதான் முக்தியென்று, மோக்ஷமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. யேக கிரிஸ்து தான் பரமபிதாவோடு ஐக்கியமாகி அவரோடு ஒன்றாய்விவேதாகச் சொன்னதம் இதுவேயாம். இந்த ஜகத்தில் ஒருவனுக்குச் சாத்தியமானது எல்லாருக்கும் ஸாத்தியமாகக்கூடியதே. ஆனால் கோடானுகோடி ஜனங்கள் ஏன் சாத்தியப்படாமல் அஃகுவினிகளாய் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்றால், சாதன சதுஷ்டய சம்பந்தியில்லாமை யாலென்க. சாதனசதுஷ்டயம் கைகூடிவருவ

தைத்தான் ஞானோதயமென்றும், பரிபக்குவமென்றும், கிறிஸ்து உதயமாதலென்றும் பல விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். தேமும் முறை யறிந்து தேடினால் தேம்பொருள் தானேவந்தமைகிறதென்பது மஹான்கள் எல்லாரும் எந்த ஜாதி மதத்தவராயினும் தங்கள் ஸ்வாஸூபவத்திலிருந்து கண்டு உலருய்யப் போற்றித்திருக்கிறார்கள். இதை யனுபவசித்தமாயுணர்ந்தறிய வழியறிபாத வம்பர்கள் 'என் தெய்வம்' 'உன் தெய்வ' மென்றும், 'எம் மதம்,' 'உம்மத' மென்றும் சொல்லி வின்வாதம்பேசி உலகுக்குண்மையைப் போதிக்கவந்த பெரியோர்களுள் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் கனவிலும் கனவிலும் செய்ய கினைத்தறியாத கொடுமைகளைச் செய்து, குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டவன் கதையாக லல்லபதவியைத் தேடுகிறோமென்று யிணை விளையைப்பெருக்கித் தங்களுக்கே வருத்தத்தை யுண்டிடுவனிக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால் உண்மையுணர்தல் எல்லார்க்கும் அவசியமாம். இகம்பரம் இரண்டிற்கும் சாதகமாம். இதன் முக்கியத்தையுணர்ந்தே, பிறவிஞானியாகிய நீர் வன்மைநாயுள் "மெய்யுணர்தல்" என்பதையொரு அதிகாரமாகவைத்து 10-க்குறளடியில் அதன் தன்மைமை யுணர்ந்தியுள்ளார். அவர் மெய்ப்பொருள் பொய்ப்பொருள்களைப் பகுத்தறியும் 'ஆத்மாசுத்த' விவேகமே மெய்யுணர்வாகுமென்றும் அப்படி யுணரும் அறிவின்மையால் உண்டாகும் மயக்கத்தினாலே பிறவித்துன்பம்நேரிகிறதென்றும் சொல்லி,

"ஐயத்தினிவ்வித் தெளிந்தார்க்கு ஐயத்தின்
வானகனிய துடைத்து".

மெய்ப்பொருள் பொய்ப்பொருளைப் பிரித்தறிய யுணராததுவும் சுத்தேகத்திலிருந்து நீக்கி மெய்யுணர்வில் தெளிந்தவர்க்கு இகமாயிய இக்கிலவுலகத்தைவிடப் பாயாகிய முத்தியுலகம் அடைந்ததையொக்கும்; அதாவது மிகச்சரியமாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

"எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு."

எத்தப்பொருளிடத்தும் உண்மைப்பொருளை யறிவதே அறிவு என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது எத்தப்பொருள் எப்படித்தோற்றினும் அந்நுத் தோற்றப்பார்வையைத் தள்ளி அதனுள் பொதித்துகிடக்கும் உண்மைப்பொருளை அதாவது அறிபாத தத்துவத்தை யறிவதே உண்மையில் அறிவு என்று சொல்லப்படும். மற்றப்படி யறியும் அறிவு போலியறிவேயாம் என்பது அவர் கருத்து. இதற்குச்சாதனம் "அவாவறுத்தல்" என்று சொல்லியதெத் அதிகாரத்தில் அதனை எடுத்துச்சொல்கிறார்.

அவாவறுத்தல், அதாவது ஆசையைவிடத்தவின் முக்கியத்தையும் அவசியத்தையும் வற்புறுத்திக்கூறி, அப்படி ஆசையைவிட்டுடாழிப்பதனால்வரும் பயனைப் பின்வரும் குறள்களிலெடுத்துச் சொல்லுகிறார்:—

"இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுள்
துன்பத்துட் டென்பக்கெடின்."

துன்பத்துக்கெல்லால் காரணமாகிய ஆசைகெடின், மோகப்பலனாகிய இன்பத்தை இவ்வுடம்போடு கூடியிருக்கையிலேதொட்டு நீங்காது அனுபவிக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்.

"ஆராவியற்கையவா நீப்பிளக்கியே
பேராவியற்கை தரும்."

ஒருபோதும் நிரம்பாத இயற்கையை யுடைய ஆசையை நீக்கினால், எப்போதும் ஒரூநிலையாகவிருக்கும் போளந்தம் அப்போதே சூத்திரக்கும் என்பது பொருள். இப்படிப்பட்ட மெய்யுணர்வாகிய அறிவையே அவர் அறிவு என்று சொல்வதன்றி மற்றப்படி பேதபுத்தியினுண்டாகும் அறிவையன்றென்று வற்புறுத்தாமாது "அறிவுடைமை"யென்னு மதிகாரத்தில், "எப்பொருள்யுள் வர்வாய்க்கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு"

என்று சொல்லியிருக்கிறார். தோற்றத்தைத் தள்ளி உண்மையை யறிவதே மெய்யுணர்வு என்றார் முன்னர். இப்பொழுது சப்தத்தை யுத் தள்ளி உண்மைப்பொருளையுணர்வதே அறிவு எனத்தரும் என்றார். முதல் 5-பாட்டுகளில் அறிவுடைமையின் இயக்கணம்கூறி இப்படிப்பட்ட அறிவுடையோரின் இலக்கணமும் பின்னர் உரைக்கின்றார் :—

“அறிவுடையார் ஆவதறிவார் அறிவினார்
அத்திகல்வாசவார்.”

வரக்கடவீதை முன்னறிய வல்லவர் அறிவுடைமையாவர். அப்படி முன்னறியமாட்டாதவர் உண்மையறிவில்லாதவராவர் என்று சொன்னார்.

“அஞ்சவதஞ்சாமை பேதைமையஞ்சவ
தஞ்சவறிவார் தொழில்.”

அப்படிப்பட்ட அறிவுடையோர் அஞ்சத்தக்கவைகளுக்கு அஞ்சுவர்; அப்படி அஞ்சாமை பேதைமையாகுமென்றார். இதனால் அறிவுடையார் பழிபாவத்துக்கஞ்சி கடப்பவரென்று சொல்லப்பட்டது. வரப்போகு மவற்றை முன்னறிந்துகொள்ளும் சக்தியுள்ள அறிவுடையார்க்குத் திடீரென்று கடுங்கும்படியான துன்பம் எப்படி வரும்? வாராதென்பதைப் பின்வரும் குறளிற் சொல்லுகிறார் :

“எதிரதாக்காக்கு மறிவினார்க்கெல்ல
யதிரவுருவதோர் நோய்.”

வருந்துள்பங்களை, முன்னறிந்துகாக்கும் விவேகமுடையவர்களுக்கு அவர் கெடுக்கும்படி வரும் துன்பமில்லையென்பதாம். இஃது உண்மையையன்றோ? ஆகையால் இப்படிப்பட்ட விவேகமுடையவர் வேறொன்றுமில்லாதவராயினும் எல்லாமுடையவரே யாவர். ஏனெனின் கோயற்றவாழ்வும் குறைபற்றசெல்வமும்

எப்போதும் அவரிடத்தேயிருப்பதனால் இந்த விவேகமில்லாத மற்றவர்கள் உலகத்தினுள்ள லர்வசம்பத்துமுடையரே யாயினும் ஒன்று மில்லாதவருக்கு ஒப்பாவரென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இந்த உண்மையை விளக்கும் குறளடியே இவ்விவேகசிந்தாமணிக்கு வழிகாட்டியாகும் தீபஸ்தம்பம்போல் முதன் லிருந்து விளங்கிவருகிறது. அத்துங்காவின் கின் ஒளியைக்கொண்டே யாரும் இதிகாறும் பாங்காக உழைத்துவந்தோம். உண்மையான அதன் பிரகாசத்தை இதனை வாசிப்போர்க்கு உள்ளபடி விளக்கக் கடவுள் அருள் கூர்ந்து பூரண கிருபை பாலித்தருள்வாரென்று கம்புகிறோம், கம்பியே இப்பத்திரிகையை நடத்திவருவதிலுற்ற இடுக்கண்யாவற்றையும் பொருள் செய்யாது “ஸத்தியமே ஜயம்” என்னும் வாக்கில் உண்மையான பூர்ண கம்பிக்கையோடு மேலுழைத்துவரத் திடனூற்றோம். இத்தேவருமத்தில் ஆண்டவனருளால் வேண்டிய சகாயமெல்லாம் கிடைக்குமென்னுந் துணிபே எமக்குத் தைரியத்தைக்கொடுக்கிறது. ஆகையால் இன்னமும் இப்பத்திரிகை தாமதித்தே வெளிவரினும் அதன்போற்றிட்டுப் பின்வாங்காமல் காலக்கிரமத்தில் எல்லாம் ஒத்துவர இடையூறெல்லாம் அற்றுப்போமென்னும் கம்பிக்கையால் உற்சாகங்கொண்டு உழைத்துவரத் தீர்மானித்தோம். “ஓம் தத்ஸத்,” “ஸத்தியமே ஜயம்.”

“அறிவுடையவரெல்லாமுடையாரினை
தென்னுடையிரெனினவர்.”

“ஏகம் ஸத்தியம் ப்ரஹ்ம.”—GOD AS TRUTH.

“அஹம்பாஹ்மஸ்மி.”

தகனடேள் தவிடதைக் கவிடபடி நானுரைத்தால்

காணுதைக் கட்டிமழும் கண்டெட்ட குருடரெல்லாம்

பேயென்றும் பித்தேன்றும் பரிசாகம் செய்கிறர்கள்

பேயென்றலென்ன பித்தேன்றலென்ன பரம்போருளெல்லா மொன்றுதானே.

—மாயாண்டிச்சித்தன்.

“எப்படி யிருந்தாலென்.”

இராகம் - கல்யாணி.

பல்லவி.

எப்படி யிருந்தாலென்—எனக்கினி

எப்படி யிருந்தாலென்.

அனுபல்லவி.

அப்படி யிப்படி ஆனந்தப்படி

சொப்பிரகாசமான சுகமகமான பின்

(எப்படி)

சரணங்கள்.

1. நாடியே துதித்தாலும் அனைவரும் நாப்பியே பறித்தாலும்

தேடியபொருள்தன்னில் நாடியேமனம் உறைத்

நாடிய கூத்தமர்ந்த் அசங்கோகமானபின்

(எப்படி)

2. ஆறுவிகாரமற்றேன் அறிவென்னும்சொருபமொத்தனுபவித்தேன்,

சிறிய அகம்புத்தி சீதளமானபின்

சோதிர் மயமான சுகமகமானபின்

(எப்படி)

3. தின்னிலேயுடக்கமென்றே நடவஸ்தமாய் தன்மயமாகிநின்றேன்

பொன்னுக்குள்பணியது பிரிந்தாற்போலவே

சின்மயமாயெங்கும் சேஷித்து நின்றபின்

(எப்படி)

—சுவடையாரியார்.

நானு தன்மயமேயல்லா லொன்றைத் தலையெடுக்கவோட்டாது தலைப்பட்டாங்கே

போனாலும் கப்பூர்ப்போலப் போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வெறின்றும்

நூலுமார்த்திலேடு சேயமற்ற நூதுநுநுழைமானுவி நீந்தும்

அலுலுத்திப்பெருமை யெவர்க்கார் கோல்வாரி அதுவானு லதுவாவ ரீதுவேசீர்லென்.

அது வேற்றுலேது லெனவொன்றிக்குத்தங்ளை யாதலு லதுவேனவுமனேவிட்டு

மதுவுண்டவன் டெனவுஞ் சநகனுந் மன்னவர்கள் ககர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்

பதினீத்தலையெனவு மென்னையாண்ட படித்துநினைச்சுப்பத்தாற்பாமானந்தக்

கதிகளடுகோள்ளவு நின்னருள்கூர்ஐந்தக் கதியன்றி யுறங்கேன் மேற்கருப்பாரோன்.

—தாயுமானவர்.

* இவ் சுருதிவாக்கியம், “அது ஒன்றே; என்று மறிபாதது; ஸ்வயிபசமானது அல்லது எங்கும் பதிவிலுண்ட” என்பது இசைப் பொருள். அது என்பது ஸத்திய சித்திய பரம்பொருளான தடவுனைக் குறிக்கின்றது. மேலு

மினத்தார் குமாப்படுமபோது, பெரியோர் பொறுமை, தருமத்தக்கழகு டம்பின்மை,
நளர்ச்சிக்கு இடங்கொடார். பணத்துக்கு அழகு கொடை.

ஐசுவரியத்துக்கு அழகு கந்தனம். இவையனைவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ள சல்
னுக்கழகு வாயடக்கம், ஞாநிக்கு அழகு சாந்
தம், தபசிக்கழகு கோபயின்மை, வித்தைக்கு
அழகு வணக்கமுடைமை, பிரபுவுக்கருகு
அ. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர், பி. எ.

THE SPIDER AND THE FLY.

சிலம்பியும் ஈயும்.

[இஃது ஆங்கிலேய பாஷையிலுள்ள ஒரு சிறுகவி. மிஸ் ஹோவிட் என்னும் ஒரு மாத
சிரோமணியார் பாடப்பட்டது. பிர்வரும் தமிழ்ப்பா இதன் மொழிபெயர்ப்பு. ஒரு சிலம்பி
யானது தன் சாதாரியத்தால் சில இச்சகமொழிகளைக் கூறி ஓர் ஈயைத் தன் வலைக்குள் அகப்
படுத்திக் கொன்று தின்றது என்பது இதில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயம்.]

“அன்ப! வந்தனம்! அறைமொழி கேளாய்
என்னறை யுள்ளே மெழுந்தருள் வாயோ?
என்துநீ காணு (1)வெழிற்சிற் றறையது.
அவ்வறை விவ்வுழி யஞ்சுழற் படியால்
ஆர்ச்சுமி னுனக்கே அதிசயப் பண்டம்
பாங்காய்க் காட்டப் பலவுண் டாமால்”.
என்றோர் சிலம்பி யிசினுக் கெம்ப
“மரட்டேன்! மரட்டேன்! மாண்புறு ஈன்ப!
கேட்டல் கிணை”னக் (2)கிளத்ததல் கியும்.
“உன்கழற் படியுழி யுராஞ் செல்பவ
ரென்றுக் குடும்பம் னியலா தவரே.”

[1.]

“உன்னத மிகவே யொங்கிப் பறத்தனை
அன்ப! திண்ணம் அயர்ச்சி யுற்றனை
என்செய் (3)சேக்கைமி திளைப்பா றவைவியா?
அழகுநப் தினைக எவ்விட முண்டான
இழைமெல் விரிப்புக னெழிப்பெற விளங்கும்.
செறிநினைப் பாதற் சித்தைநீ விரும்பிற்

(1) ழில் = அழகு. (2) கிளத்தல் = சொல்லல். (3) சேக்கை = படுக்கை.

சுகமா யுன்னைச் சுருட்டியுள் வைப்பேன்"
 எனவச் சிலம்பி சீமாட் டியம்ப
 "மாட்டேன்! மாட்டேன்! மனமுதற் தோழ!
 கேட்டிருந் கின்றேன் னென்சப் பல்லோர்
 உன்றன் சேக்கைமீ துறங்கா நிற்கோர்
 ஒன்றுத் திரும்ப வெழுத லீவனோ"
 என்றே வச்சிற் சீரியம் பிற்றால்.

III.

"ஆருயிர் கண்ப! அகநா னுணர்ந்த
 போன் பைத்தான் (1)பிறங்கக் காட்ட
 யானென் செய்வ லென்னக முள்ள
 பண்ட சாலையுட் பல்பயப் பொருள்களுட்
 கண்டால் லனவெலாங் கருத்தாய்ச் சேர்த்தேன்.
 இன்புட னீவர வேதுத் தடையிலே
 யன்பாய்ப் போத்தே (2)யரிவாதி சிறிதென"
 வஞ்சனைச் சிலம்பி வழங்கவி யினுக்கே.
 "மாட்டேன்! மாட்டேன்! மனத்திற் பொருந்திய
 அன்புடை பைய! அதுட வாக.
 உன்(3)பண் டாரத் துள்ளவை கேட்டேன்
 ஒன்றும் பார்க்க லுடன்படேன் யானே."
 என்று மொழிந்ததவ் வினவி தானே.

IV.

"இன்சொற் பிராணி! யியம்பக் கேண்
 ரீசொற் சதுரன் கீமதி லூகி
 உன்மென் சிறைகள் ஒன்(1)வணப் புற்றன
 உன்றன் கண்கள் ஒளியிக் ருடையன.
 என்ற னறையி னெழிற் றட்டின்மே"
 லுன்முகம் பார்க்க வுளதுகிற் (2)ரூடி
 ஒருகொடிப் போழ்துநீ யுள்ளடி வைப்பினின்
 னுருக்கான் பாயென வுரைத்ததச் சிலம்பி
 "மென்குணத் தைய!" (3)மீழ்ந்தின நவ்வி
 "நின்குண மொழிக்கு கெழ்த்தினன் வந்தனம்.
 காலை வந்தனம் கழறிப் போகுவன்
 மேலை காள் வந்து மேவுவ விற்பாட்"

(1)வினக்க. (2)அயிலல்=உண்ணல். (3)பண்டாரம்=பண்டகசாலை.

(4)வணப்ப=அழகு. (5)அடி=கண்ணாடி. (6)சொல்லிற்ற.

V.

சிலம்பியுந் திருப்பிச் சேர்த்தது தன்⁽¹⁾நிலை
 (2)புலமில் லீயும் பொன்னென மீளுமென்
 றதுநன் காசு வறியு மாதலால்
 துண்வலை புபர்யமாய் துற்றதோர் மூலையில்
 உன்கல மமைத்த துண்ணுவா னீயைப்
 பின்பது வரையிற் பேர்த்து வந்தே
 இன்புறப் பாடந் நிசைதிக் ழிப்பன்.
 “இங்குளிக் கன்வா எழிலீ யேயுன்றன்
 சங்க முத்து⁽³⁾வெண் சார்பொந் சிறையோடு
 உன்றன் போர்வைதா னூதாப் பச்சையே
 உன்றன் முடியின்மீ துண்டோர் சூழிகை
 உன்றன் கண்களும் ஒளிரும் வைரம்போல்
 உன்றன் கண்களோ ஈயகேர் மங்கல்.”

VI.

அந்தோ ! அந்தோ ! அவலச் சிற்ற்
 தந்திர வயமொழி தன் செலிக்கொண்டு
 வந்தது கடுக வழியிற் றங்கிப்
 பச்சையூ தாநிறம் பரப்பொளிக் கண்கள்
 உச்சிக் கொண்டையுன்னி யிவை யெலாம்
 அற்றுஞ் சிறகா னந்தர கின்று
 வரத்தொடங் கிற்றால் வரவா ⁽⁴⁾வணித்தே.
 தந்திரச் சிலம்பி தாவிப் பாய்த்தது.
 அந்தத் தில்லதை ⁽⁵⁾யலமரப் பற்றிச்
 சிற்றறை சேர்தன் செவ்விரூட் கூண்டுட்
 சுந்தப் படியீ துறியிழுத் ததுவே.
 ஐயோ ! பேதையீ ! அதனின் டிவையோ.

VII.

இக்கதை சுற்கு மெம்மரு மினையீர் !
 தக்கதோர் புத்தி தருவக் கூறுவல்
 (6)மடியொடு (7)மடஞ்சார் மகிழ்வஞ் சுகமொழி

(1)இம்=லீடு. (2)புலம்=அறிவு. (3)வெண்சார்=பொன்வெள்ளி. (4)அணித்து=சமீபத்திற்

(5)அசமால்=கடுங்கல். (6)மடி=சோம்பல். (7)மடம்=துறியாமை.

கழமின் கேடு கழறு வோர்க்கே

(1) கவிமுரிந் மனனுங் காதலங் கண்ணுஞ்

சிலம்பி யிவின் சிறுகதை மீதனல்

லல்திகழ் ஞான ஞங்குனர் விரே.

சல். ஸ்வாமிநாதையர்.

SHORT STORY.

அரங்கசாமி.

அஃது ஓர் அழகிய கிராமம். நாமிக்தச் சிறு கதை எழுதத்தொடங்கும் சமயம் காலே ரேம். பொன்னிறமான அழகிய கிரணங்களால் கதிர்வன் வீட்டுச் சாளரவாயில்களில் பிரகாசித்தான். எங்குக் கண்டாலும் உருக்கியோட விட்ட பொன்னிற்போல்வ, தகத்தாயமாயி ருத்தது. சிறுகுயில்கள் தந்திங்குரலார் சப்தித் துக்கொண்டு சென்றன. காக்கைகள் கரைத்தன. சேவல்கள் "பறையறையிப்பவன் எச்சரிக்கை செய்வான்போல்" காலேரேமான குறிப்பைக் கூவிச் சூசிப்பித்தன. சிறு தென்றல் இனிமையாய் வீசிற்று. அவ்வூருக்கருகி விராவின்ற, ஒரு கூரைக்கட்டிடத்தின் வாயிலில் ஒருவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். அவர் அவ்வூர் பள்ளிக்கூடத் தலைவர். தன் பிள்ளைகள் காலமே கட்டமுதுண்டுவிட்டு எல்லாரும் சரியாய் வந்துவிட்டார்களா என்பார்ப்பான் பொருட்டு வந்து, ராசம்மய்யரின் இரண்டாவது குமாரன் அரங்கசாமி யென்பவன் பள்ளிக்குவராததனால் ஒரு பையனை ஏவி அவனை யழைத்து வருமாறு அனுப்பிவிட்டுத் தான் கின்றுகொண்டிருந்தார். நிறுத்தி, ராசம்மய்யர் யாரெனவும், அவர் பூர்வ சரிதை யாதென்றும் சிறிது கவனிப்போம்.

ராசம்மய்யரென்பவர் பொருமைமும், அண்டிக்குறகெடுக்கும் அரிய குணமும்,

பொய், வஞ்சனை, முதலியன ஒருங்கே உடன் பிறத்தாற்போல, கைக்கொண்ட ஒழுக்கமும் குடி கொண்டவராதலால் அவரைக் காரணத் தோறும் அனைவருக்கும் அருவருப்பையுட்டி வந்தது. அவர்க்கு இருபத்திராகள். மூத்தவனை பி. ஏ. வரைக்கும் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க, அவனது மாமனார் தம்பியோடு அழைத்துப்போய்விட்டார். இளையவனுக்கு விவாஹ மில்லாததினாலும் அவ்வூரிலேயே பள்ளிக்கூடமிருந்ததாலும், விவசாயம் அங்கேயே பார்க்கவேண்டியதாயிருந்ததாலும், அங்கேயே வாசம் பண்ணுகேரிட்டது. அவருக்கு மூத்தபிள்ளையின்மேல் பிரியமும், இளையவன்பேரில் அருமையும் உண்டாய்விட்டது. ஏனெனில், மூத்தவன் பிழைத்துக் கொள்ளவழியிருக்கிறதாகவும், இளையவன் முத்தேவி, துடைகாலி யெனவும், ஆதலால் அவன் விளங்கப்போகிறதில்லை யெனவும் சொல்வதத்தவிர, அவனைக்காணுந்தோறும் எரிந்துவிழுவார். ஸீட்டில் சுவைத்துக்கும் அவனையே உழைக்கச்சொல்வார். அவர்காரியாதிகள் முடிவுபெற இரவு மணி பத்துப் பதினொன்றாகும். அதின்பேரில்பாடங்களைப் படிக்கவேண்டும். மறுபடி 3-மணிக்கு எழுவேண்டும். ஸீட்டுக்காரியங்கள் பார்க்கவேண்டும். பள்ளிக்கு குறித்தகாலம் போதல் வேண்டும். இத்தோடு வயல், தோட்டம், முதலியவைகளுக்கோடச்சொல்வார். எதையாவது ஒரு சாக்கிட்டு அவனை அடிப்பார். சிறுவன் என்னபண்ணுவான்? "என்னுத என்ன

னமெல்லாமெண்ணி யெண்ணி” ஏங்குவான். சிலவேளைகளில் பையனை யடிக்கும் போது அவர் மனைவி வந்துவிட்டாலோ “எது அங்கே கிடந்ததோ” அதனையெடுத்து ஓங்கி விசியெறிவார். அவரது மனைவியோ மறு வார்த்தை பேசாது தனக்குப் பிரமன் லிதித் ததை கினைந்து கரகாவெனக் கண்ணீர்விட்டழுவான். சில சமயங்களில் தன்னைத்தானே தேற்றிக்கொண்டு டுப்பான். “குத்தித்தின் ருல் குன்றும் மாரும்” அல்லவா? கூடிபிச்சி ரத்திலேயே வறுமை தலையெடுக்க ஆரம்பித் தது. அன்றாடம் காய்ச்சிக்குடிக்கும் பிழைப் பில்வந்தது. பாததையர்க்கேவதும், மொட் டைவிண்ணப்பங்க னெழுதுவதும், ருநாட் டங்களாவதும், கோர்ட்டு கச்சேரிகளில் போட்டிபோட்டு ரூபாய்களை வாரியிடுவதும் இப்பேர்க்கொத்த விஷயங்களில் தமாஷாய்க் காலங்கடத்தினால் வறுமை தலையெடுக்கா தென்செய்யும்? முன்னமேயே தன் புருட வின் தன்மைகளைக்கண்டு வருந்திய அவ ரது மனைவிக்கு இப்படித் தின்னாட்டத்தில் வந்தபிற்பாடு அடைந்த விசனம் ஆதிசேடனா லும் கூற முடியாது.

இப்படிக்கஷ்டம் வந்த பிற்பாடும் கரும் மய்யர் தன் குடும்பவிஷயத்தைச் சிந்திதும் கவ னித்திலர். தன் புருஷன் விட்டுவிஷயம் கவ னியாதுவர், சம்பாதிக்காமலுமிருந்தால் என் னப்பண்ணுவான்? அவலிடித்தும், தண்ணீர் துக்கியுர், பட்சணம், பண்டம் விற்தும் போடப் புருஷன் தின்றுகொண்டு உட்கார்ந் திருந்தான். இப்படி அவன் கஷ்டப்படும் போது “அவன் மனம் குமுறிக்கொந்தனிக் கும்”; வெந்தழல் மெழுகுபோலும் “பாம்பின் வாயிற்பட்ட தேதாபோலும்” பரிதவிப்பன். தன்னைக் கொடுமையாய் டுடத்துவதையும், கன் குமாரனைக் கொடுமையாய்த் தண்டித் தலையும், கண்டு மனம்பொருத்வளாய் “தேறா” என வாயிட்டவனாவான். தன் புருஷனிருக் கும்போதே தன்னை பரிதாமலே கண்ணீர் னசிக்கும். அவர் சிந்திற் கவனிச்சுவோம்.

டார். உள்ள கைகளைபெல்லாம் விற்துத் தொலைத்துப்போட்டார். அவரது மனைவிக்கு அவரைக்கட்டிக்கொண்ட அடையான் மான் ஒரு தாலிடம்தான் மிந்தது. சில வேளை களில் உதட்டிலொன்றும், வாயிலொன்றும், அவருக்குப் புத்தியும் புகட்டிப்பார்ப்பான். ஆனால் ஆஸ்பத்திரிக் கணுப்பு ம்படியான சிதைவு செய்வதைத்தவிர வேறென்றும் அவ ருக்குத்தெரியாது. இப்படியாக இவர்கள் காலங்கடத்தி வந்தனர். வரத்தியார் அரங்க சாமியை அழைத்துவர ஒரு பையனை யனுப்பியதாக முன்னமேயே சொன்னோமே. பையன் அன்று விட்டில் வேலைகளதி க மாயிருந்ததால் ராழிகை சென்று பள்ளிக் கூடப் பையனுடன் வந்துசேர்ந்தான். அன்று அரங்கசாமி படிக்கவேயில்லை. சித்தியம் ஒரு ராணப்போலவே உழைக்கவேண்டுமென்றோ? முதல் ளன், சிறுவனுளதாலும், வேலைசெய்த் களைப்பினாலும் படியாது தன்னை மறந்து தூங் கிவிட்டான்.

காலமே பள்ளிக்குவந்ததும், எல்லா ரா ளி லேயே பிடுங்கித்தின்னும் அவ்வா த்தியார் இன்ற சம்மாவிலவாரோ? பாடம் படிக்கவில் லையென்று கொடுத்த அடியால் உடம்பெல் லாம் தடிப்பேற, மூர்ச்சைபோக, தன் கந்தல் துணியில் அழுதுகொண்டே “பையன் பாடம் படிக்கவில்லையென்று” வரத்தியார் கொடுத்த சிபார்க்கடித்ததையு மெடுத்துக் கொண்டு தந்தையார்முன் வந்து கடித்ததைக் கொடுத்தான்.

எல்லமகாணுபாவர் அவனையின்னவிதமாய்ச் சிகழித்தாரென்று சொல்லத்தேவையில்லை. கரகாவென்று பையன் குடும்பையப்பற் றி யிழுத்துக்கொண்டுவந்து காற் செருப் பைக் கழற்றி உச்சந்தலையிடித்தது காதியுமிழ்ந்து வாசலிலிருந்து “ஓடிப்போடாமலே! “சோ டுபோடமாட்டேன்” என ஒரு குத்தும், குத்தி வாசற்கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு போய் விட்டார். தந்தை மனம்தான் உங்களை

னின் தாய்மனம் சம்பாவிருக்குமா? “பெற்ற மனம் பித்தல்லவா”? தன் கையிலிருந்த மிச்சம் அரைநாற்பாயை எடுத்துவந்து மைத்தன் கையிற்கொடுத்து, கண்ணீர் அடைத்துக் கட்டி யபோது “கண்மணி இங்கிருந்தால் உயிர் துறந்துவிடுவாய், இச்சண்டாளன் எதிரிலிருப் பதைக்காட்டிலும் எய்தேயாவது போய்ப் பிழைத்துக்கொள்வது சீரேஷ்டம். என் துரையே! சாப்பாட்டுக்கென்னசெய்வாய்? நீ கலங்குந் போது என்பனம் இடித்துவிழுகிறதே அப்பா! இப்போர்ப்பட்ட தந்தையும் உனக்கு வாய்க்கவேணுமா? இவ்வனவையும் காள் பார்க்கவேணும் என என் தலைலே எழுதியிருக்கிறேன். ஐயோ! தெய்வமே! என் குழந்தை அளதை, நீதான் “பாதுகாக்கவே ணும்” என நெஞ்சடைக்கக் கண்ணீர் துளிக் கச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே அவ ளது கணவனது “சிம்மகர்ச்சையை” க்கேட் டித் தன்னை அடிப்பென்ற பயத்தினால் விச லுக்கிராந்தியாய் உள்ளேபோய்விட்டாள்.

பையனோ நெஞ்சுபறைபடிக்க, கண்ணீர் தளும்பு, எங்கேபோவதென்றநியாதவனாய் பக்கத்திலிருந்த கிணற்றில் இவ்விதக் கஷ்டங் களையனுபவிப்பதை விட, விழுந்து பிரானனை விட்டுவிடவேண்டுமென்ற துணிவுகொண்டு கிணற்றில் விழுவதேசரியான தீர்மானமெனத் தன்னுள்ளெண்ணித் தலைவிறியவொத்து, தனி வழி டெப்பானுமின்ன.

“அவன் போய்விட்டானே தே த ட டே வ ணுமே” என்று அவனைப்பற்றிய கவலை சிந்தித் து கிடைப்பது, கசிம்மய்யர், “யாரடா! சோற்று யுறையிலே யென்றால் காள் தான் சோயாளி பத்தியம் சாப்பிடுகிறேன்” என்றவனையும் தெயிக்கவல்லவராயிருந்தபடியால், விவரப்ப டுக்கச் சாப்பிட்டுவிட்டு குறட்டைவிட்டுத் தூங்க ஆரம்பித்தார். இங்ஙனம் சிந்திது காலம் சென்றது. கூடிய சீக்கிரமே மூத்தபையன் எணுவையருக்கு எச்ச கவாபி புள்ளியித்

தலையோ “முன்சீப்” வேலைகளைத் தந்து இத்தச் சங்கதி கசிம்மய்யருக்குத் தெரிந்ததும் சத்தோஷம் உச்சத்தலைமைப் பிச்சுக்கொண்டு போனதால் மனைவியேதம் மூத்தவனிருக்கு மிடம்வசிக்கவந்தார். இனையவன்விட்டை னிட்டுத் தொலைந்ததால்தான் தனக்கு மறுபடியும் சத்தோஷசம்பவம் கெட்டதென வேண் ணிப்பூரித்தார். மூத்தபையன் உத்தேசம் கிடைத்த ஒரு ஜம்பத்தினால் தன்னுடைய குலவழக்கங்களைல்லாம் கெடுத்துக்கொண்டு குலாசாரப் பிரஷ்டனான, தந்தையாரை எடுத்தெறித்து பேசுவான். அடிக்கப்போவான், இவ்வாறு “சோஷ்டெல்லாம்” பண்ணுவான். தந்தையார் தன் உத்தேசம் யோக்கையை கொஞ்சமும் மதியாது “அடா!” எனக்கூப் பிடுவதைக் கண்டு சினமுறுவான். இப்படியிருக்க “முன்சீப்” ஸ்ரீரம் வங்கினதாக வெளிக்குவத்துவிட்டது. எல்லோரும் கோர்ட்டுக்குப்போய் ஏசுமாய் கிம்பிரிந்த னர். ஒரு மூலையில் முன்சீப் தந்தை கசிம் மய்யரும் வீற்றிருந்தனர். கேட்கல விசாரிக்க வந்த அத்தனாச்சிறுவனெருவன் ஓடிவந்து கசிம்மய்யரை பிரதக்ஷிண கமஸ்காரம் செய் தான்.

“ஐயோ! அங்கசாயி இத்தனை கான் எங்கடா போயிருந்தாய்? உன்னைச் சுத்தமாய் மறந்துவிட்டேனே என்னப்பனே? காள் செய் ததை மறந்துவிட்டா! கண்மணி!” எனக்கதறி னார், அவர்களடைத்த சத்தோஷம் சம்பாவி யப்ப வொண்ணது.

“ஒன்றை நினைக்கிறது பொழித்திட்டென்றாகும் அந்தியது வரினும் வந்தெய்தம்—ஒன்றை நினைவது முன்வந்து நீப்பிதுநீரும் எனையாளும் காள்செயல்.”

கோ. எஸ். வைத்தாத்தையர்.

THE BRIDE'S TRIUMPH.

வதூ விஜயம்.

முன்னுரை.

தூதரதாரி: [பாவேசமாக வாழ்த்துப் பாடுகின்றான்]

மலர்மகளே சின்னக்ருரிய மருகியுடன் வரமுது மாறி வந்தி
துவவுதலை புற்றறித்தே புலிகு முன்கதளின் மாய்
மார்தல்
குலவுமரு சியருடன்கூடாதுவெறுத் தனருவனைக்
கூடி வாழ்த்தே

யலெனியிற் கரும்பெறலின் பளித்தி புள தருளி
னுக்கு முழி தாமால்.

(சாத்தியெனத் தூதரதாரன் இரண்டடி நடந்து
திரையைய ளோக்கி)

தூதர.—மாரிஷா! இக்கே வா.

(வாயிற்செப்போள் பாவேசமாகித் துருள்)

மாரி.—அத்தான்! இதோ வந்தேன். நீ படிய
பாடல் இனிவாமையிருத்தது. எல்லாமிருக்க
மலர்மகளே சிந்தித்தாய் வன்?

தூதர.—அவளை யான் கீழ்க்கவிலியே; வந்தித்
தேன்; மருகியுடன்கூடி வாழ்கவென்று வேண்
டினான். கவ்வியுடையோர் படும்கட்டம்
கண்களில் அடங்காது. வரஸ்வதி பிரஸன்ன
மானவிடத்து எஃகிப் பிரஸன்னமானவிலினை;
வக்ஷமி யிருக்குமிடத்து வரஸ்வதி அனுகூல
இல்லை. இதனானன்றே தனவான்கள் பலரும்
யிவேக குன்றாகி விதரஸிணிப்பிப் பணத்
தைப் பவவாஸகப் பம்புக்கும், பேய்க்கும்,
மரத்தையாக்கும், கம்புக்கும், கொள்ளைக்கும்,
கள்ளுக்கும், கோவுக்கும், சாவுக்கும், கள்ளர்க்
கும், தீக்கும் இலாயாக்குகின்றனர். அப்புல்
யிப் பொருள் மேகிக்கும் சந்தரடப்பார்க்குத்
தேசுக்கு வேலையெய்துத் தானக்குமாடுமே
யன்றி மற்றெவர்க்கு மாகாது. இத்தகைய
இருத்தென்ன, பேயென்ன? எட்டிமாய்
காய்நிருத்தென்ன, காய்த்துப் பவனென்ன?

மாரி.—அத்தான்! உன் வார்த்தை யுண்மையே.
இப்போது எனக்கு ஓர்சொகியம் வேண்டிய
ன்று, ஒருசாத்தியத்தென்பது. என்ன?

தென்பாம் துற்றாண்டில் திரவியதானத்
செய்ய யிரும்புவோர்ப்பார் எழுத்து ஐஸ்ரீமாய்க்
கைகாட்டிட்டு வாத்தத்தல்செய்தால், பிறகு
பணம்கொடுப்பது அரிது. இதற்குக்காரணம்
வெகுநாளாய் எனக்குத் தெரியாதிருந்தது.
வரஸ்வதி பிரஸன்னமானவிடத்து வக்ஷமி
பிரஸன்னமானவிலினை யென்று நீ எடுத்துக்
காட்டியதனால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்வது
கியாயமே யென்று புரப்பட்டது. வித்தையு
டையோர் பலரும் தரித்திரத்தினால் வருத்தி
மனகொத்து புலம்புமுதை யானும் பல தடவை
களிற் கேட்டுச் சித்தித்திருக்கிறேன். முற்கா
வத்தம்கூட வித்வான்களுடைய ஸ்திதி இப்
படியே இருந்ததென்று

“அடகெலவாய் பகதொழிது மிருக்கக் கவி
அதிகமென்றே கற்றுவிட்டோ மறிவில் வரம்”

திடமுடன் மோ கனமாடக் கழைக்கத் தாடத்
செய்தவிலித் தைகனாடத் தெரித்தோ மில்லை

தடமுனைவே சையராகப் பிறத்தே மில்லைச்
சனியான தயிழைவிட்டுத் தையவார்தம்

இடமிருத்த துதுசென்று பிழைத்தோ மில்லை
என்னசென்ம மெடுத்தவா விரக்கின்றோமே!”

முதலாகிய பாடல்களினால், நன்கு விளங்குகின்
தது. மாயியாரை யதுசரியாது மரும்களை யதுசரித்
துப் படுத் துன்பத்தையிட எத்துணைய நீசத்தொழி
லேனும் மேன்மைமென்று அவர்களுக்குத் தோற்றிய
தன்றோ? இது பிகவும் விசனிக்கத்தக்கது. ஆத
லான் மாயியும் மருகியும் கூடியிருக்கவேண்டு
மென்று நீ விரும்பியது சரியே. யானும் அத்தத்
திரமுகளைத் துதிக்கின்றேன். (பாடுகின்றான்)

மலர்மகளின் கொழுநெழின் மார்டகத்தே.

வதித்தரித்த மருவிகே

கருமுறம் எனில்த்தி னினமருகியைமகன்பால்
வெறுப்புற நெக்கும்

உவவு உவம் முத்தமிக்கிய வுடனத்தி வுடப்புறிலை
வுவரி குமு

முன்குமிக்க னெஞ்சுநாய் எனிமகம்புறம் துணைப்
புகரு முன்மை யாபடுந்.

தூதர.—மாரிஷா! மயிலே, மயிலே, இறகு
போடெனின் அது போடுமோ? மருகியின்
கண், மயிலிக்கு என்னெயும்? பூனைக்கலிசு

யாட்டு எவ்வுருப் பிராணசக்தமன்றே? மருகி
யாயிருந்தாலன்றித் திருமகனுக்கு நாமகன்
பயின்றுன்பத் தெரியாது. என்செய்வோம்?

யாரி.—அவன் மருகியாகவி விடுவோம். இது உட
கசூலியென்பதை மறந்தனையோ?

தந்தா.—மாரிஷா! நன்கு நோக்கப்படுத்தினே, அங்
கனமே செய்வோம். (பாடுகின்றான்)

தேவதனி மாவின் மாப்ப முற்றினி துவந்துவாழ்ந்
திரும்பக ணினன்கு வந்தசெந்தமென் செப்பி இலும்
மருகியி னிடரு னொன்று மனனுத உறியாய்போலும்
மருவுமத் தகைய ளாகீ வந்திடக்காண்டு யின்னே.

இந்த ராஜராஜ வரேக்ஷிபுரத்தில் இப்போது
வளந்தோற்சுவத்திற்காகச் செந்திரிக்கும் மனா
ஜனக்களின் முன்னர், பிரம்மபூ தியநாராயணக்
கவிராஜரது ஆக்கினியினல் திருவையாது ஸ்வாமி
நாத ஜயர் விவாஸார்த்தமாகப் புதிதாய்ச் செய்தி
ருக்கும் வநாவிஜயம் என்னும் உருவகத்தை ஆடி
அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி மெய்ப்பு அடைய
விரும்புகிறேன். அதன்கண் திருமகனே மருகியாய்
நடிப்பான்.

யாரி.—அத்தான்! நீ கொண்டசொன் முடிக்குத்தி
முடையான். நீ விரும்பியபாடுதே செய்.

தந்தா.—மாரிஷா! அந்தரு வேண்டிய பாத்நி
சாழ்க்கிரிஸயகன் இப்போது சித்தமாயிருக்கின்
றனவா?

யாரி.—அவையனைத்துஞ் சித்தமே; உனது ஒக்
வனுமே வேண்டியது.

தந்தா.—ஆவின், இப்போதே ஆரம்பிப்போம்.

நாடக பாத்நிபீரன்.

1. சாழ்கிறுதுவாஸாந்திரி... வைக்க.
2. அபிலாண்டம் ... சாஸ்திரியின் மனைவி.
3. சாமா ஜயர் ... ஷட மகன்.
4. லக்ஷ்மி ... ஷட மருகி.
5. சமஸாம்பா ... வஸுபியின் தோழி.
6. அந்திதன் ... ஷட மகன்.
7. தருமஸம்வர்த்தனி ... ஷட மகன்.
8. ஆநந்தவல்லி ... தருமியின் தோழி.

வினையோரும்.

வநாவிஜயம்.

முதல் அங்கம்.

முதற்களம்.

சித்தவீடம்—சென்னையில் ஒரு வீடு.

காலம்—அத்திவேலை.

லக்ஷ்மி.—(குழந்தையப்பார்க்க) “ஸர்வமங்கல
மாங்கல்யே” என்னும் கலோகத்தைச் சொல்லி
அம்மனுக்கு மஸ்காரம்செய். இத்தோ திரு
வினக்கு ஏற்றிவைத்திருக்கிறேன். கைகால்
கழுவி வந்தாயா?

தருமஸம்வர்த்தனி.—அம்மா! கால் அலம்பி
கின்றதான் இக்கேவத்தேன். அந்தக்கலோ
கம் எனக்குத் தனியாகச் சொல்லத்தெரியாது,
நீசொன்னால் நானும் ஒன்றோடு சொல்றேன்.

ல.—ஆனால் சொல்லு; ஸர்வமங்கல மாங்கல்யே

தரும.—“ஸர்வமங்கல மாங்கல்யே”

ல.—சிலே ஸர்வார்த்த ஸாதகே

தரும.—“சிலே ஸர்வார்த்த ஸாதகே”

ல.—சரண்யே திரியம்பகே கௌர்

தரும.—“சரண்யே திரியம்பகே கௌர்”

ல.—நாராயணி கமோஸ்த்ததே.

(வினக்கை நோக்கிமலங்காரம்செய்கிறான்)

தரும.—“நாராயணி கமோஸ்த்ததே.”

(மஸ்கரித்து எழுந்திருக்கும்போது தந்தா
நிழைப்பார்க்கும்)

ல.—ஸம்வர்த்தன! சிழிப்பாராதே, அம்மா.

தரும.—பாத்தா என்ன?

ல.—சிழிப்பார்க்கலாகாது, அம்மா, நீ பார்க்காதே.

தரும.—“ஆகாது” இன்னா என்ன?

ல.—“ஆகாது” என்றால் “ஆகாது.” விவரம்சொன்
னால் உனக்குத்தெரியாது. சிழிப்பார்த்தால்
உடம்புக்கு ஆகாது என்றுசொல்கக்கொள்.
“ஆகாது” என்ற காரியத்தைச் செய்யக்
கூடாது.

(எனது கழுத்தொலிப் பிதகு தனக்குள்ளே)

இத்தக்குழல்ஷட யெவவஷ ! யாதேனுமொரு வார்த்தைசொன்னால், “ஏன்” என்று ஒப்பொன் றிற்குப் காரணம் வினவுகின்றது. எம் தருத் காரணமாய்ச்சொல்லச் சமாதானப்படுத்தாவிடின் முகத்தைச் சுளித்துக்கொள்கின்றது. அதற்குத் திருப்பிப்பயிதின். இதுவும் காலகிணமையோ? முற்காலத்திற்கும் இப்போதைக்கும் வருவியா சம்! இக்காலத்தில் அறிவுயிருத்திருக்கிறது. எதை யும் மூடப்பதியுடன் எம்பாமல் தக்கித்துக்கேட்குந் தன்மை யுண்டாயிருக்கின்றது.

பூநீதவல்லி.—தருமீ! இதேதாபாரும், எங்கப் பாணவக்கேட்டு இந்த பாட்டுபொந்தகம் வாட் கென்றுவந்தேன். நீ ஏன் என்னமோ போகே ஓக்காந்தின்மருக்கே?

தருமீ.—எங்கம்மா நடுவெப்பாக்கலாகாத இன்று சொன்னால், ஏன் ஆகாத இன்றுகேட்டேன், அதுக்கு கோக்கம்ண்டா.

பூநீ.—என்னையும் எங்கம்மா கோச்சுக்கெண்டா விளக்கை வாயாலே ஊதியனச்சேன் இன்று. வேறுவென்னன்ன கேட்டேன். “ஆகாதா” இன்று சொன்னால் கேக்கமாட்டாயா இன்று அத்தடினா. என் அழுததின்மருக்கேதேன். எங்கப்பா இந்த பொந்தகம் கொடுத்தா?

v.—(சுந்தரேசனே)இதுகாலஸம்பாந்தான்; காரணம் கேட்டுக்காணம்! அறிவுயிருத்தரு இது தான் அடையாளமோ? என்னவாயினும் என்ன? சிறு குழந்தைக்குப்பரியவிஷயங் களைப்போதிப்பது கந்தனம்? இதுனான்றே லுபிதத்துத் தருமசாஸ்திரக்காரர்களெல்லோ ராகும் காரணங்களை யுரையாமல் விதிக்கிறாத்தி ரும் ஏற்படுத்திப்போயினர்? அதனால் அவர்கள் காரணத்தெரியாமற் கண்ணமூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விதிக்கியேற்படுத்தினர் என்று இடிவலமா? அக்காலத்திற் சாமான்ய மனிதர்களுக்கு முனையின் தேக்கி போதாத்தரு குற் அவர்களுக்குக் காரணங்களை விசரித் துறாப்பது சாத்தியமன்றென்று அம்மகான் னன்—எம் இப்போது இத்தக் குழந்தைக்குத் தாரணத்தெரிவிக்க முடியாமல் அதனை அதி காரத்தினால் அடக்கியதுபோல—விதிக்கிறாந் திரும் பிரசித்தமாய் ஏற்படுத்திப்போயின றென்று கம்மான் தெரிவிக்கலாகாது?

(—செல்லுதல்)

(ஸ்படத்தியம்)

உககுமர்களடைவின் வந்தவுமிகுதுண்மையானவத் து காரணகாரியங்கொடுத்து காரணத்தனேத்தே கமதுஸம்வந்ததவிநாடுபொருளு மமறித்துஞ்சொலாது வகமுறமொரணையான் வகையுரை செப்தோறு னான் மதிக்கவிலா நிலைமறுவறத்தேற்கி திலகுப்பெற்றிகொண்டேபெண்டு முனிவர்கள் எழுது ம்குதிமுதலவாஞ் சாசனங்கள்

காரணமுரைக்காது கட்டளைகைய் தாரணியுனார் தமக்கண்டவதென்னின் காரமொடுஎம் விருப்பாதவற்றைத் காரமொடுகறவு காரணமுமென்னே?

அகிலா.—(நிலையிருப்புதத்திருந்) போகும், நீ வக் கணைபடிச்சது. கொழந்தைகளுக்குக் சாதம், போட்டெண்டாமா? எட்டுப்பொண்ணு வகை னமா ஆத்துக்காரியங்களைப் பார்க்கிறபுத்தி ஓனக்கு என்னிக்கு வருமோ! பின்னைகளைப் பெத்தவிட்டா ஆச்சோ? ஓனக்கறதின்னு கவட்டம். கொழந்தை தருமாம்வந்ததனி லுந் கிப்போய்விடுகே.

v.—தருமம்! பாட்டி உன்னைச் சாப்பிட்டச் சுப்படு கிருள்; சிக்கிரமாய்ப் போ.

தரும.—என் சாப்பிட்டிட்டு வந்தமோ?—குந்த வல்லி?

v.—அவளை என் அடக்கைகத்திற் கொண்டுப்பாட் விடுகிறேன். அவள் சாப்பிட்டாய்விட்டதாம்; ஊக்கத்திற்குக்கிறோள். சிறிபா, பாட்டி. மறுபடி யும் கூவுமுன் போ.

தருமம்வந்ததனி உன்னேடேகெரும்: வக்மம் ஆர்ந்தவக்கய அகழ்த்தகெண்டு போலும் போலுது]

அகந்தா! விளக்கண்டை யுட்காந்து சந்தறு கோம் வாசிக்கலாகாது?

THE ILLUSION DISSECTOR.

மோஹ முத்தகம்.

1. பனுகோவித்தம் பனுகோவித்தம் பனுகோவித் தம் மூடபநே: ஸ்பப்பாத்தே ஸத்தித்தே காலே நந்திநந்தி 1955-11-10 தேதிக்காலே.

ஒ புத்தியற்றவனே! இறுதிக்காலம் சரீரிக்
கும்பொருது நிகழ்க்கானே என்பது உன்னை
இர கூறிக்கொட்டாதென்பது நிண்ணம். ஆக
லின், நீ எம்பொழுதும் ஸ்ரீ கோவந்தமுர்த்தி
யைப்பிழிப்பாயாக.

[“செருக்கரணே” என்பதொரு வியாசான
குந்திரத்தின்கணுள்படமாம். ‘செரு’=செய்வது.
வியாசனாசனத்தித்ததைப் படித்து வித்தவானாக
வெண்டுமென்று மானச மிருத்து ஒருவன் எப்பொ
ழுதும் இடைவிடாது அத்தச் சாஸ்திரப் பயிற்சியி
யேயே புத்தியைச் செலுத்தியவனாகப் பாரமார்த்தி
கத்தை (முத்திரையினை) உடம்பம், தெய்வத்தை
வினையாமல், ஆத்மவிசாரஞ் செய்யாமல் தனது
ஆயுளை வினாக்கக் கழித்தாந்தான்.

இத்தகையர்களைப் பித்தர்களைன்று சொல்லுகின்
ருக்கள். முப்பாலைப் பித்தர் நாலடிசெய்க முனி
வர்கள் :

“நிலையாம செவ்மூப்புச்சாக்காடென்றெண்ணித்
தலையாயார் தற்கருமஞ் செய்வார்—கொலையிலாச்
சத்தமும் சோதிடமு மென்றும் கிடைபித்தரும்
பித்தநிற் பேதையா ரில்.”

செவ்வமுதலியவற்றின் எண்ணித்த குற்றங்க
விருப்பதைக் கண்டு, அன்றிற் சிந்திதேனும் அபிமா
னம் வையாமல், கந்திரிக்கேதுவாகிய வேதாந்த
சாஸ்திர முதலியவற்றைக் கற்றுக்காலக்கழிப்ப
மேலோர். இம்மைக்கண் பெரும்பாலும் உபயோ
கப்படுகிற இவர்களை முதலிய தூக்கியே கற்
தக் காலத்தை வினிற் போக்குவோர் மூடர். ‘சத்
தம்’=இவர்களுதல்.

வினிற் காலத்தைச் செவ்வழியாத உயிர்க்கு
உறுதி பயப்பனவற்றைச் செய்வானுயின், அவன்
மறுபடியும் பிறவித்துன்ப மடைவதில்லை யெனத்
தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்
யிருக்கிறார் :

“யீறாள் படாது கன்றறிந் தோருடன்
வாழ்கான் வழியடைக்கும் கன்.”

சத்தமும் சோதிடமுமே காலம் போக்கற் குதவா
யென்று சொல்லுவே, வேறுதல் கற்கவேண்டுமென்
படியிற்று.

நாலடியாரில் “கல்வி” என்னும் அத்தியாயத்தி
னும் இதைச்சொல்லித் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:

“அவஞ்சாம் கற்பினறியு தல் கல்வி
துக்கது னோதுவ தெல்லாம்—கலகல
உ உம் தனையல்லாத்கொண்டு தருமாற்றம்
போ ஓம் துணையறிவார்.”

பலதூக்கனிருந்த போதிலும் ஆத்தமனானச்
தைப் பேசித்திக்கும் ஞான துணியே முக்கியமாய்க்
கற்கவேண்டும். அதனைக் கல்லாதவிடீடு உலக
இன்பத்திற்கு வேண்டிய துணியே கற்பதயாதொரு
பொருது மில்லாமற் கலகல வென்று கல்மா கலவு
தேபோல் வினையன்றி, நம்மாரபச்சந்தை மிக்
கும் மேன்மைபுடன்று.

‘உடம்பினைப்பெற்ற பயனாதெல்லாம்
உடம்பினிலுத்த மனைக்கான்’

என்று ஞானவையாரும் திருவாய் மலர்க்கருவி
யிருக்கின்றார்கள். மாதுடனும் மெடுத்ததற்கு என்
ஆத்ம விசாரஞ்செய்யவேண்டியது ஆவியாகம். பார
மார்த்திக ரித்தனை (நினைவு) சந்தேனும் மில்லாமல்
ஒருடன் இதர விஷயங்களில் தன் கார்ப் காரைக்
சுழிப்பானாகும், அது விண்என்றுசொல்வது நோவு
மன்று. இவ்வாறு மேற்கூறிய வியாசனையான
வன் “செருக்கரணே” என்னும் ஸந்திரத்தைப்
பாட்டுச்செய்துகொண்டிருந்த வேளையில், அந்நா
களைத் தக்கியர்களாகி (அறிவிக்களைப் புண்ணியச்
சிறப்புடையோராகி) கந்திரியடைவீக்கும்
பொருட்டு லோகேதாரார்த்தமாய் அரைத்த சரு
ணையங்கடவாகிய ஸ்ரீரங்கராசாய் ஸ்வாமிகள்
அத்தச் சாஸ்திரியைப்பாத்த “பழகோவந்தம்...”
முதலாயுள்ள இத்தப்பள்ளிசன் சிவோகங்களைப்
சொல்லுவே, அவனுக்கு ஞானோதயமாகி அவன் தந்தி
யனுயினான். இத்தச் சந்தைத் தை வாகிக்கும்சாரும்
ஸ்ரீமத் நாராயணமூத்தியின் கிவ்வியாதுக்கிரகபலத்
தினும் (கிருவரும் விசேடத்தினும்) மத லானகே
வியலகாரங்கள் எல்லாவடி இருக்கினும், கைழக்கத்
தாடியானவன் எல்லாவடி ஆகலும் பாடினும் தான்
தலைமீதுகொண்ட குடத்தினின்று நீ தனும்பாத
வாறு ஜாக்கிரதையாய் உடக்கவேண்டுமென்று
மனத்தை அதன்மீதுஎப்படிச் செலுத்தியிருப்பதோ
அதபோல, பாரமார்த்திக விஷயத்தில் அதனினும்
அகிகமான ஞாபகம்வைக்கும்படியான ஞானத்
தைப் பெறுவோமாக, இத்தகுப் பாடிமேயடி (சு
வரன்) மெக்குத் துணைச்செய்வாராக.

இத்தச் சிவோகத்தைப் பின்னும் வருகிற ஒவ்
வொரு சிவோகத்தின் கையிலும் பல்லவியைப்
போலச் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டியது.]

2. மூடஸூத்ரிநாசமந்நுஷ்டம் துஸூத்புந்நிம்
மூஸிவிந்நுஷ்டம்,

மூஸிவிந்நுஷ்டம் மூஸிவிந்நுஷ்டம்
தேந விந்நுஷ்டம்.

ஓ மூடா! பணம் சேர்க்கவேண்டுமென்
றும் பேராசையை விட்டுவிடு. பேராசையை
விட்டு விலக்கி உன் மனத்தில் நற்புத்தியை
நிலைகொள்ளச்செய். உனது குலத்திற்கு
அமைந்த தொழிலினால் உனக்கு என்ன
கிடைக்கின்றதோ, அப்பொருளைக்கொண்டு
உன் மனத்தைத் திருப்திசெய்துகொள்.

["குருஸூத்புந்நிம் மூஸிவிந்நுஷ்டம்:" போ-
ஸூத்புந்நிம் மூஸிவிந்நுஷ்டம் அப்பியசித்த
அதனை உன் இரயத்தில் சிச்சயமாய் இருக்கும்படி
செய். நல்லறிவு ஒரு மனிதனுக்கு அப்போதைச்
சம்பந்தித்தொரு சமயத்தில் தோன்றி மறையும்.
அப்போதத்தினால் அது மறைத்துபோகாமல் நிலை
யாய் இருக்கும்படியாய்ச் செய்யவேண்டும். நல்ல
றிவு உலகத்திலேயேமாயின் ஆசைகள் அற்றுப்போக
வேண்டும். ஆசைகள் உள்ளவனும் மனம் நாளு
பக்கத்திலும் திரிந்து அலைந்துகொண்டிருக்கும்.
ஆசைகள் மூன்றுவிதம்: மன்னாசை, பென்னாசை,
பொன்னாசை. இவை மூன்றிற்கும் ஸம்ஸ்கிருதத்
தில் "சகஸாந்ரயம்" என்று ஒரு பொதுப்பெயர்
உண்டு. இவை மூன்றனுள் பொன்னாசையானது
வெகு பெரிது. மன்னாசையு மிதனீர் சேர்க்கத்தே
யாம். அதனை விடவது கஷ்டம். பணம் இருந்
தால் மற்ற இரண்டு ஆசைகளையும் நிறைவேற்றிக்
கொள்ளலாம். ஆதலால் ஜனங்கள் எல்லோரும்
பொருளைத்தேடுவதற்கே பிரயத்தினப்படுகிறார்கள்.
ஆயிரம் பாடு அரும் பாடுபடுவதும் பணம் சம்பாதிப்
பதற்கே யன்றோ? "ஸாஹேஜு: காலுசனம் ஐசு-
யந்தி" என்றதும் இந்த உலக ஆளுபவத்தை யதச-
ரித்தேயாம். "பணமென்றால் பிணமும் வாய்திறந்
கும்" என்னும் பழமொழி வழக்கத்தில் வரவேண்டு
மாயின், பணத்தின்மீது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு
ஆசையிருக்கவேண்டும்! கஷ்டப்பட்டுவாசிப்பதும்,
பரிசுஷ்டங்களில் தேறுவதும், பிறகு உத்தியோகம் சம்-
பாதிப்பதும் பணம் சம்பாதிக்கும்பொருட்டே
யென்றும்; அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு பெண்டு
பிள்ளைகளுக்கு ஆடையாபரணங்கள் செய்வதும்,
சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டமில்லாதிருக்கும்பொருட்டுப்
புகிகள்வாங்கிப் பயிச்செய்வதும் தாம் இவ்வுலகே

பிறத்ததற்கு முக்யமான பயனென்றும் சாதாரண
மாய் அநேகர் நினைத்துக்கொண்டு, அவ்வாறே
உதவாமைக்கூழித்து வருகின்றார்கள். இவ்வா
னினால் வரும் சுகம் அற்பமென்றும், இந்த அதுப-
வங்களைல்லாம் துக்கத்திற்கே காரணங்களென்றும்
அவர்கள் உணர்வதில்லை. இத்தகைய சுகம் நிலை
யில்லாத் சுகமாம். இப்படிச் கஷ்டப்பட்டுப் பணத்
தைச் சம்பாதித்தும் அவர்களுடைய ஆசை திருப்தி-
யிழவதில்லை. திருப்தியில்லாவிட்டதற் கெல்லினை
யென்று சொல்லுவதென்னமோ? ஆசைக்கு இடக்
கொடுத்ததே பெருத் தவறு; ஏனெனின், அதுவே
துக்கங்களை விளைக்கின்றது; அது ஒருபொழுதும்
அடக்குவதில்லை. மேன்மேலும் ஆசை வளருகின்
றது; ஆதலால் கஷ்டத்திற்குப் பதிலாகக் கவலைப்பாப்
பிடுகின்றது. தூயமானவர் சொல்லுகிறார்:

"ஆசைக்கொ ரளவில்லை யகிலமெல் லாகக்கிட
பாளினும் கடன்மீதிலே
யாணசெல் வேகிலை ரனகேச னிகராக
வம்பொன்றிக வைத்தபேரு
கேசித்த ரசயாத வித்தைக் கலைத்திடவர்
கெடுகா னிருத்தபேரு
கிலைக வேயினுள் கயாந் பாதேடி
பொய்சுயன் னுவா..."

பொன்னாசை மிகக்கொத்து; அதனின் அது
உள்ளவனையின் ஞானம் சித்தியாத; மனம் ஒரு
வழிப்படாத. ஆகையால் முநன்முநலில் அந்நி-
விட்டு ஒழிக்கவேண்டுமென்று ஆசாரியர் பே-
சின்குநர், இதேமாதிரியாக, எகாவால்ஸ் உபநிஷத்
தின் முநன் மந்திரத்தினும் "யாகுண்டய நனத்தை
யும் விரும்பாதே" என்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது.
அது ஸர்வ்ய-ஸிக்குச்சொன்ன உபதேசமாம்.
இங்குக் கிருகஸ்தனைப்பாத்தத் சொல்லுபிட்டது,
குலவிருத்தியினால் என்ன பொருள் கிடைக்கின்
றதோ அதனைக்கொண்டு திருப்தி யடைத்திருக்க
வேண்டுமென்று ஆசாரியர் சொல்லுகின்றார். தேசம்
நிலப்பதற்கும், சம்சாரத்தை உகித்து, நடந்துவதற்
கும் எவ்வளவு திரயமும் வேண்டுமோ அவ்வளவு
கிடைத்ததற் பொதுமென்று திருப்தி யடையவேண்
டும். எனெனின், பணத்திருகாவது, ஸம்ஸாரத்
திருகாவது கீவமான சுகம் கிடைக்கமாட்டாது.
ஆனால், பணத்தைச் சம்பாதிப்பதனற் பிராணனைக்
காப்பாற்றிக்கொண்டு, எப்பொழுதும் அழியாதிருந்
கும்படியான பரம சுகத்தை ஆத்மஞ்ஞத்தில் கை-
டேண்டும், தாம் பிழைச்சிருப்பது பணம் சம்பா

திப்பதற்கன்று; அதனும் சுக மனுபவிப்பதற்கன்று. அதனும் சுகம் வருமென்று நினைப்பது அரிவீனம்.

“மாணிக்க முத்து வயிரப் பணிபுண்டு ஆணிப்பொன் சிங்கா தனத்தி விருந்தாலும் காணித் துடைமண் கட்டிய கைப்பிடித்தால் காணிப்பொன் கூடவரக் காண்கிலமே நெஞ்சமே.”

“கற்கட்டு மோதிரந் கடுக்கணரை ஞான்புண்டு திக்கெட்டும் போற்றத் திகச்சக்கொருத்த ரானும் பந்திட்ட மேனாயிப் பந்தாரும் வேணியிலே நெஞ்சட்டம் கூடவரக் காண்கிலமே நெஞ்சமே.”

ஆத்மவித்தையைப் பயின்று அந்த ஞானத்தினால் நிலையான பரமாத்ம சுகத்தை அதுபவிக்கும்பொருட்டே நாம் பிழைத்திருக்கவேண்டும்; பிழைத்திருக்கவேண்டுமாயின், ஆகாரம் முதலியவற்றிற்காகத் திரவியம் சம்பாதிக்கவேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அதையிட அதிகமாகத் திரவியம் தேவையுடையதாகையின் குரியாம். தனது குவையிருத்தியைவிட்டு வேறொரு தொழிலுப்பயிலுவது அதிகமாய்ப் பணம் சம்பாதிக்கலாமென்றும் எண்ணிக்கொண்டேயன்றோ? ஆகையால், உனது குவத்துக்குரிய தொழிலைச் செய்யென்று சொல்லப்பட்டது. எவனுக்காயினும் அவனவனுடைய குவையிருத்தியே நல்லதென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையின் சொல்லியிருக்கிறார்:

“சுரேயான் ஸ்வாத்மோ விருண: பரதர்மாத்ஸ்வ தஷ்டதாத், ஸ்வாத்மோநிதனம் சுரேய: பரதர்மோ பயாவத:”

வாழ்காள் முழுதும் பணம் சம்பாதித்துக்கேர்த்துப் புறத்தையவற்றிலேயே காலம்போக்குவார் சிவா. தேவையில் திறமையில்லாதபோதிலும் செல்வத்தைப் மாத்திரம் ஆகவேண்டுமென்றும் அவரவுடன் அலைந்து திரிவார் அநேகர் இவ்வுலகில். ஒரு கணக்கு வேண்டிய தருமார்த்த காயமோக்யமெனும் புருஷார்த்தங்கள் காண்கிலன் அந்தமும் ஒன்று; அந்தவது, பொருள். இவைகளுக்கு முறையிய தென்மொழியில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனப் பெயர். கூடவிலிருக்கும் வீட்டை அடைவதற்குப் பொருள் ஒரு சாதனமேயன்றி, நாம் கட்டையில் உறுதியாய்ப் பிடித்துத் தொழுவேண்டிய வஸ்துவன்று. ஆயினும், இஃது அத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் தீவையிலிருப்பதனால், இவ்வறம் தருமம் என்னு மிரண்டு அவததையும் விருத்தி செய்வ

தற்குத் தக்க கருவியாயும், பின்னிருக்கும் இன்பமாகிய இற்றின்பங்களை யடைத்த அதுபவிப்பதற்குரிய எதுவாயிருக்கின்றது. தருமத்தின் வழியாகவே யன்றிப் பொருள் தனியாய் மதுமைக்குப் பிரயோஜனமானதன்று. அத்தகைய செல்வப்பொருளையே நாம் முடிவில் அடையவேண்டிய பொருளென்றெண்ணி எம் பிரயாதசையெய்ல்வாம் இதற்கே தொலைத்துவிட்டுப் பரம்பொருளை நாடாதிருப்பது என்ன அநியாயம்! என்ன அநியாயம்! செல்வம் நிலையப்பொருளுள்பது,

“அகநெயர்மாட்டுகிலாத செல்வம் சகடக்கால் போவவரும்”

என்று நாலடியார் மூலம்,

“நிறை செல்வம் நீரின்குட்டு வெகித்திரைகள்”

என்று நீதிநெறிவெண்குத்திலும், இன்னும் பற்பல விதமாகப் பற்பல நீதிதாக்கனிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீரீ கங்கராசாரியரும் செல்வம் நிலையாமையை யறிவாத மாக்கள் அந்நிலையே ஒரு பெரும் பொருளாகவும் பரம்பொருளாகவும் கொண்டிருப்பதைக் கண்ணுற்றப் பரிதாபித்தப் பரம்பொருளைக்குறித்துப் பஞ்சுக்கும் படி இரத்தக் கனோகத்தைச் சொன்னார்.

மேலும், பிரம்மம், ஸுத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்னும் காண்கு வருணத்திற் பிறந்தோரும், தங்கள் தங்கள் குலத்திற்குரிய தொழிலைச்செய்து அதனால் வரும் பொருள் எவ்வளவா விருந்தபேரிலும் திருப்தி யடைந்திருத்தல்வேண்டும். கீழ்ப்பீ என்னும் பொருள் ஒருவனிடம் இருக்குமாயின் தக்கம் என்பதே அவனை அணுகாது; அவன் எப்பொழுதும் சுகத்திலேயே இருப்பான். அப்படி ஒருவன் ஸ்வாத்மத்தை, அஃதாவது, தன் குலத்தொழிலைச் செய்யாது மற்றொருவனுடைய தொழிலை மேற் கொள்வானாயின், அவன் வரன்முறை கடத்து போவதுமன்றிப் பொருமை முதலிய துர்க்குணங்கள் மேலிட்டித் தனக்கு இருக்கவோண்டிய பெருமைகளையும் சுகத்தையும் போக்கிக்கொள்வான். ஆகையாற் றும், கிடைத்தபொருளை வைத்துக் கொண்டு, அதிகத்திற் காணசப்படாமல், உயிர்க்கு உறுதி பெற்றுகுரிய மார்க்கத்தை நாடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது.

(இன்னும் வரும்.)

A STUDY OF THE PURANAS.

புராண வாராய்ச்சி.

[இதனடியில்வரும் குறிப்புக்கள் ஸ்ரீதேவதாஸ் என்பவர் லிசித்திபாஷையிலே மூலத்திலிருந்த விவரவரலாற்றின்மேலும் அற்புதக்கிரந்தத்திலின்று எடுக்கப்பட்டன.]

புராணங்கள் பதினெட்டு உள். அவை வியாஸரேனனு முனிவரார் செய்யப்பட்டன. அவை 1. பிரம்ம, 2. பரம், 3. வைஷ்ணவ, 4. சைவ, 5. பாகவத, 6. கார்த்திய, 7. மர்க்கண்டேய, 8. ஆகதேய, 9. பரிஷப், 10. பிரம்மவைவர்த்த, 11. வைங்க, 12. வாராஹ, 13. ஸ்கந்த, 14. வாமன, 15. கூர்ம, 16. மத்ஸ்ய, 17. கருட, 18. பிரம்மாண்டபுராணங்களாம். சாஸ்புராணமுதலிய வேறு பல புராணங்களுமுண்டு. அவை உபபுராணங்களாம். சிலர் உபபுராணங்களும் பதினெட்டு இருக்கின்றனவென்பார்கள். அது சரியன்று; உபபுராணங்களைமுண்டு. இரண்டு பாகவதங்களிருக்கின்றன—ஒன்று வைஷ்ணவம், மற்றொன்று நேயி (பவதீ) பாகவதம்; அவை பொய்வொன்றிலும் பதினெண்ணாயிரம் கிரந்தங்கள் (சுலோகங்கள்) இருக்கின்றன; ஒவ்வொன்றும் பன்னிரண்டு 'ஸுதந்தங்கள்' எனப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; அவையிரண்டில் ஒன்று புராணம், மற்றது உபபுராணமாம்; இரண்டும் வியாஸராலேயே செய்யப்பட்டனவாயால் இரண்டும் பிரமாணங்களேயாம். அவர் புராணங்களைச் செய்தது மன்றிச் சில உபபுராணங்களையுஞ் செய்திருக்கின்றார். பாகவத முதலிய முனிவர்களும் சில உபபுராணங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் உபபுராணங்களும் பிரமாணங்களேயாம். உபபுராணத்தின் கருத்தே புராண உபபுராணங்களின் தாற்பரியமாம்.

சகலபுராணங்களுக்குத் தந்தா வாசிய வியாஸர், ஸ்கந்தபுராணத்திற் சிவனுக்கு ஸ்வதர்

திராதி நகவரதர்மங்களுன்டெனச் சொல்லியிருக்கிறார். இதர தேவதைகளுக்குச் சிவபிரானுடைய கிருபையினால் எல்லா விபூதிகளுக்கிடையிலிருந்துஞ் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் இவர்களுக்கு ஸ்வதர்மம் சொல்லப்பட்டது. இப்படியே ஸ்வஷ்ணவமான பத்ம புராணத்தில் விஷ்ணுவிற்கு நகவரத்துவம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னுஞ் சில புராணங்களிலும் உபபுராணங்களிலும் உலோக முதலான தேவதைகளுக்கு நகவரத்துவம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமாக வியாஸருடைய வாக்கியங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கின்றனவே?

ஆயினும் தற்குச் சமாதானமென்னவெனின், எல்லாரும் நகவரங்களேயாம். ஒரு பிரகாரத்தில் ஒரு தெய்வத்தைத் துதித்து மற்றொரு தெய்வத்தை கீழ்த்திப்பதனால் அந்த கீழ்த்திக்கப்பட்ட தெய்வத்தை யுபாசிக்கக்கூடா தென்பது வியாஸருடைய அபிப்பிராயமன்று. வைஷ்ணவபுராணத்திற் சிவன் முதலிய தேவதைகளை கீழ்த்திப்பதும் விஷ்ணுவைத் துதிப்பதும் விஷ்ணுவாசனையிற் பிரயுகத்தியுண்டாக்குவதற்கு நேரதுக்களாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு, சைவபுராணத்தில் விஷ்ணுவை கீழ்த்திப்பதும் (தாழ்மையாய்ச்சொல்லுவதும்) சிவ உபாசனையிற் பிரயுகத்தியுண்டாக்கும் பொருட்டேயாம். கீழ்த்திக்கப்பட்ட தேவதைகளை யுபாசித்தல் கூடாதெனின், எல்லாத் தேவதைகளும் ஒவ்வொரு பிரகாரத்தில் கீழ்த்திக்கப்படுவதனால் எல்லாத்தெய்வங்களையும் உபாசியாமல் தள்ளிவிடவேண்டியவரும்.

[குறிப்பு.—ஒரு தெய்வத்தை யே பரம உத்திருஷ்டமாய்க் கொண்டாடி யுபாசிக்கவேண்டுமேயன்றிப் பலதெய்வங்களைத் தொழக்கூடா தென்பதும், பலதெய்வங்களைத் தெழுவுதனால் மனம் நிலைப்பட்டு எவ்வுதிசோதென்பதும், எந்தத்தெய்வத்தை பெயன் உபாசிக்கின்றோடு அவன் அதையே பெரிதாகக்கொண்டு, அதனைவிடமேலான தில்லியென்று உம்பிப்பவ

தெய்வங்களை யுபாசியாதிருக்கவேண்டு மென்பதும் கருத்தாகும்; தெய்வங்களைத் தூவிக்க வேண்டுமென்பது கருத்தன்றும்; சிவனையுபாசித் தாற் சிவனையே யுபாசியுங்கள்; விஷ்ணுவை யுபாசித்தால் விஷ்ணுவையே யுபாசியுங்கள்; இருவரையுமொபாசிப்பது முடியாது; இரண்டு ஐஜமான்களுக்கு உத்தரவு சொல்வது கஷ்டமாம்; ஒருவரை யுபாசிப்பதனால் மற்றவரை மீதிக்கவேண்டாம்; துதியும்வேண்டாம் மீதையும் வேண்டாம், உங்களுக்கு எத்தத் தெய்வம் இஷ்டமோ அதனைத் துதியுங்கள்; மற்றதை மீதிப்பாதிருங்கள். சிவனைப் பூஜிப்பவர் விஷ்ணுவை மீதித்தாற் சிவபூதையின் பயன் விரய்த்ததாகும்; இவ்வாறே விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பவர் சிவனை மீதித்தால் விஷ்ணுபூதையின் பயன் விரய்த்ததாகும். என்னையெனின், புராணங்களின் உத்தேசமானது ஒரே தெய்வத்தினிடத்துப் பக்தியுண்டாக்குவதேயன்றி மனத்திற் சார்தசமக மாதிகுணங்களுக்குப் பதிலாக வைஷ்ணவத்தையும் (விரோதத்தையும்) காமக் குரோதாதி வைரிக ளுறுவரையு முண்டாக்குவதன்று. என்றாய்க்கவனியுங்கள்.—சி. அ. ஸ்வா.]

‘அக்ஷிஹோத்திரம்’ * செய்வதற்கு வேதத்தில் இரண்டு காலங்கள் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன—ஒன்று சூரிய உதயத்திற்கு முன்னும் மற்றது பின்னுமாம். முற்காலத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது சூரிய உதயத்திற்குப் பிறகு செய்தல் கூடாதென்றும் அதற்கு முந்திச் செய்வதே நன்மையென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மறுபடி சூரிய உதயத்திற்குப் பிறகு அக்ஷிஹோத்திரம் செய்வதைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்து இதுவே சிரேஷ்டமெனப்படுகின்றது. இரண்டு காலங்களு மிவ்வாறு கீறிக்கப்பட்டிருப்பதனால், அக்ஷிஹோத்திரத்

தைச்செய்யாது விடவேண்டுமென்பது இத்தகையதின் கருத்தாகுமோ? ஆகாது; சித்திய கர்மத்தை விடலாகாது முற்காலத்தின் ஸ்துதியின் பொருட்டுப் பிற்கால கீதையும், பிற்கால ஸ்துதியின் பொருட்டு முற்கால கீதையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோல, ஒரு தெய்வத்தி னுபாசனாப் பிரசங்கத்தில் இதர தேவதையின் கீதைக்குத் தாற்பரியம் அத்தெய்வத்தின் சிறப்பே தவிர, இதர தெய்வத்தின் கீதையன்று.

அவாவர் சார்த்திற்கும் வேதசாகைகளின் பேதத்தினால் சிலர் உதயத்திற்குமுன் ஹோமஞ்செய்கின்றார்கள்; சிலர் சூரிய உதயத்திற்குப்பின் செய்கின்றார்கள். இவ்விருதிரத்தாருக்கும் பயனென்றே யாம். இதுபோல, இச்சாபேதத்தினால் விஷ்ணு, சிவன், கணேசன், தேவீ, சூரியன் ஆகிய ஐந்து தேவதைகளுக்குள் எதை யுபாசித்தபோதிலும் பிரம்ம லோகமே யதன்பயனாகும். அவ்வுலகத்தில் இத்தக் கர்மப் பயன்களை யறுப்பித்த பிறகு ‘விதேகமோக்ஷம்’ * சித்திற்கும். விஷ்ணு முதலிய தேவதைகளி னுபாசனையினால் வையகுண்டம் முத்திய வுலகங்களடை யப்படுமென்று புராணங்கள் சொல்லுகின்றனவே யொழிய பிரம்மலோகம் சித்திக்குமென்று சொல்லவில்லை. ஆகவே, உத்தமமான உபாஸகர்கள் விதேகமுத்திக்கு அதிகாரிகளாயிருப்பதனால் ‘தேவயான’†

* தேகத்தை விட்டபிறகு மோக்ஷம்; இதற்கு உத்திரமே “ஜீவன்முத்தி.”

† சூர்யமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டுமே உலோகத்திற்குப்போதல் ‘தேவயான’மாம். இதை ‘அர்ச்சிமார்க்கமென்றுச் சொல்லப்படும். சந்திரமண்டலத்தைப் பேதித்துக் (பிளந்து)கொண்டு இத்திரலோகத்தின் வழியாய் பிரம்மலோகத்திற்குப்போதல் ‘பித்யான’மாம். இது ‘தாமமார்க்கமென்றுச் சொல்லப்படும். அடிக்கடி ஜனனபூணத்திற்குக் காரணமான ‘யம’ லோகத்திற்குப்போதல் ‘ஜாமஸ்வம்’மெனவும் மார்க்கமாம். பிரம்ம லானம் பெறுதல் மோக்ஷமார்க்கமாம்.

* வைதிகப்பிராமணங்கள் செய்யும் அக்ஷிபூஜை அரண் குச்சி முதலான ஸமித்துக்களினால் அக்ஷினிய வளர்த்துச் செய்து, அன்னம் முதலியவைகளை ஆவாதிசெய்தல் (அக்ஷிக்கனித்தல்).

மார்க்கத்தின் மூலமாய்ப் பிரம்மலோகத்திற்கே போகின்றார்கள். ஆனால், ஒரேபிரம்மலோகமானது விஷ்ணுவுபாஸகனுக்கு வைகுண்ட ரூபமாகவும், அங்குள்ளவர்கள் என்கு புயங்களோடு கூடியவர்களாகவும் காண்கின்றது; தானும் என்கு புயங்களுடையவனுக்கின்றான். இப்படியே, சிவோபாஸகனுக்கு அது சிவலோகமாகவும் அங்குள்ளோர் முக்கண்படைத்தோராகவும் காண்கின்றது. தானும் படியே யாகின்றான். இவ்விதமாக எல்லா உபாஸகர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய உபாஸ்யஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி அந்தப் பிரம்மலோகமானது காணப்படுகின்றது. ஏனெனின், தேவயான மார்க்கமின்றி, பிறர்பானம், ஜாயஸ்வ மீரியஸ்வம் என்னு மிரண்டு மார்க்கங்களிலும் போகிறவர்கள் மறுபடி சம்சாரத்துன்பத்திற்குள்ளாகிக் கடையிராய்ப் பிரம்மலோகம் செருவரென்பதும், தேவயான மார்க்கமொன்றே ரோய்ப் பிரம்மலோகத்திற்குப்போவதென்பதும் சித்தாந்தமாகும். ஆகையால் விதேகமோஷத்திற்கு உரியவர்களான உபாஸகர்களெல்லாரும் பிரம்மலோகத்திற்குப்போகின்றார்கள். இந்தப்பிரம்மலோகத்தின் மகிமைமீனால் உபாஸகனுடைய இச்சாது சாரமாகச் சகலசாமக்கிரிகளும் அவனுக்கு அங்கே புலப்படுகின்றன. இவ்விதமாக, ஐந்து தேவதைகளின் உபாசனைக்கும் பயன் ஒன்றேயாம்.

ஐந்து தேவதைகளுக்கும் எமரூபங்கள் (பேரும் உருவமும்) வெவ்வேறும்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே; ஈசுவரன் ஒருவனன்றோ? ஒரு ஈசுவரனுக்குப் பல உருவங்களிருக்கமாட்டாவே, யெனின் — பரமாத்மாவில் (உண்மையில்) பரமாத்மாவுக்குப் பெயருமில்லை, உருவமுமில்லை. மந்தபுத்தியுள்ளவர்கள் உபாசித்துக் கடைத்தேரும் பொருட்டு எமரூபங்களில்லாத பரமாத்மாவுக்கு எமரூபங்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், ஒரேபரமாத்மாவினிடத்து, மாயையினால் கற்பிக்கப்பட்ட எமரூபங்கள்

அநேகமுண்டாகின்றன, இவ்விதமாக, புராண வாக்கியங்களில் தேவர்கின்ற விநோதங்கள் யாவும் சிவத்தியாகின்றன.

மேற்கூறிய சங்கைக்கு மற்றொரு முக்கிய சமாதானமுண்டு.—விஷ்ணு, சிவன், கணேசன், தேவீ, சூர்யன் முதலிய ஒவ்வொரு பெயரும் காரணப்பிரம்மத்தைக் குறிக்கின்றது இதே பெயர்கள் காரியப்பிரம்மத்தையும் குறிக்கும். மாயாவிசிக்ஷு (மாயையுடன் கூடிய) காரணத்தைப் பிரம்மமென்கிறார்கள்; அதன் காரியமாகிய ஹிரண்யகப்பத்தை (பொன் அண்டத்தை)யும் பிரம்மமென்கிறார்கள். இவ்விதமாக விஷ்ணு, சிவன் முதலிய பதங்கள் வித்தியாசமின்றிக் காரணப் பிரம்மத்திற்கும் காரியப் பிரம்மத்திற்கும் உபயோகப்படலாயின. இவற்றிற்கு, எராயணன், லக்ஷண்டன், விக்கிணேசன், சக்தி, பாணு என்பவை முதலாக அநேகப்பிரதிபதங்களுண்டு. இவற்றைச் சந்தர்ப்பங்களுக்குத் தகுந்தபடி காரணப் பிரம்மத்திற்கேனும் காரியப்பிரம்மத்திற்கேனும் உபயோகிக்கவேண்டும். உதாரணம்—“ஸைந்தவம்” என்றால் குதிரைக்கும் உப்புக்கும் அர்த்தமாகும். போஜன சமயத்தில் ‘ஸைந்தவம்’ என்றால் உப்பையும், கடக்குஞ் சமயத்தில் அதே பதம் குதிரையையும் குறிக்கும்ன்றோ? இதுபோல, ஸைஷ்ணவ புராணத்தில் ‘விஷ்ணு’, ‘எராயணன்’ முதலியபதங்கள் காரணப் பிரம்மத்தையும், ‘சிவன்’ ‘கணேசன்’ முதலியபதங்கள் காரியப் பிரம்மத்தையும் போதிக்கும்.

ஆகையால், வைஷ்ணவக்கிரத்தத்தில் விஷ்ணுவின் துதிக்கும் சிவாதிகளின் நீக்கக்கும் அபிப்பிராயமென்னவெனின், காரணப்பிரம்மம் உபாசிக்கத்தக்கது; காரியப்பிரம்மம் உபாசிக்கத்தக்கதன்று என்பதாம். லக்ஷ்ணபுராணம் முதலிய சைவக் கிரந்தங்களில் ‘சிவன்’ ‘மகேசன்’ முதலிய பதங்கள் காரணப் பிரம்மத்தையும், ‘விஷ்ணு’ முதலிய பதங்கள் காரியப் பிரம்மத்தையும் போதிக்கின்றன. இப்படியே எல்

வாப்புராணங்களிலும் காணத்தின் வுறுதியும் காரியத்தின் கிங்கையும் காணப்படுகின்றன. சகல புராணங்களும் ஒரேகாரணப்பிரம்சத்தி னுபாசனையைப் போதிக்கின்றன. ஒன்றுக் கொன்று சந்தேகமும் விரோதமில்லை.

வேதாந்தம்.

II

வேதாந்தத்தைப்பற்றிப் பேசப்படுகுவொர் இரண்டு சமீகாசாங்களை முன்னராக அறிய வேண்டும். அதிலொன்று வேதாந்தபாட சாலைகளுக்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ள ஆத்தம நந்துவ லட்சணம். மற்றொன்று அண்ட கோசசாஸ்திரத்துக் கடுத்த இலட்சணம். இக்காலத்திலுள்ள சாஸ்திரங்களில் அதிசயிக் கத்தக்க விதமாய்ப் புதிதாக அனேக நூதனங் கள், மேசத்திலிருந்து இடி முழங்குவதுபோல, ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சீவிகள் கணவிலும் எண்ணி ராதபுதுபுது ஆச்சரியங்களுக்கெல்லாம் உங்கள் கண்களால் இவ்வறக்கும் பார்க்கிடுங்கள். 'சத்தி' என்று சொல்லுவதை மனிதர் வெகுநா ளைக்குமுன்பாகவே கண்டுபிடித்திருந்தனர். ஆனால் கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்புசத்தான் பற்பலசக்திகளும் ஐக்கியமாகி ஒன்றில் முடிசு நதென்று மனிதருக்குத் தெரியவந்தது. உந் தனமென்று சொல்லுவதும், காந்தக்கவர்ச்சி யென்று சொல்லுவதும், மின்சாரமென்று சொல்லுவதும் எல்லாவற்றையும் ஒரே சக்தி யாய் காற்றிவிடவாமென்று மனிதர் இப்போது தான் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். ஆகையால் இவை எல்லாவற்றையும் பெயர் என்ன வைத்துக் கொண்டாலும் ஒரே சக்திதான் என்று சொல்லுகின்றனர். சாத்திஷத் எவ் வளவு மூத்தியகாலத்ததா யிருந்தபோதிலும் அதிலும் இதுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்விதச் சக்திகளும், அதாவது பூமையக்கவர்ச்

சூரியர், ஒன்றையொன்று இழுத்துக்கொள்ளும் சக்தியும், விலக்கும் சக்தியும், உஷ்ணம், மின் சாரம் அல்லது காந்தக்கவர்ச்சி முதலியவை களாய் மாறினபோதிலும் இவையெல்லாம் ஒன்றே, சக்தி வேறல்ல. அந்தக்கணத்தி லிருந்து உற்பத்தியாகிறவைகள் என்னமாக மாறியபோதிலும், மனிதருக்குள்ளிருக்கும் தத்துவங்களுக்கெல்லாம் ஒரே கருவிதா னுண்டு. அவைகளுக்கெல்லாம் உற்பத்தியாவது "பிராணன்" என்று சொல்லப்படுவதிலிருந்து தான். ஆனால் 'பிராணன்' என்பதென்ன? பிராணன் என்பது 'உயிர்' அல்லது 'வாஸம்'. இப்பிரபஞ்ச ஆயுஷ்யம் முத்திலிருந்த திஸ்திசகே மறுபடியும் வந்துவிட்டால் பிறகு ஆதிமத்தமில்லாத இந்தச்சக்தி என்னவாகிறது? இஃது ஒன்றமில்லாமல் சித்தப்போகிறதாய் இவ்வே மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இது சித்தப்போய்விட்டால் பிறகு அடுத்தது எவ் வாறுண்டாகும். இதன் சலனம் அனைவன் சலனத்தைப்போலவே ஏறுவதும் குறை வதும், திரும்ப ஏறுவதும் குறைவதுமாருத் திருது. இவடத்தில் 'சீருஷ்டி' என்னும் பதம் பிர பஞ்சத்தைக்குறிப்பதற்காக உபயோகப்பட்டுத் தப்பட்டிருக்கிறது. இத்தவார்க்கையைக் கவ னித்துக்கொள்ளுங்கள். 'பிரபிசிக்கப்பட்டது' என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்டதில்லை. நான் பேசும்போது ஸம்ஸ்கிருதபதங்களை மொழி பெயர்த்துச் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறதானை யால் சரியான பதங்களை உபயோசிக்க முடிய வில்லை. அதில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் பதம் யாதெனில் 'சீருஷ்டி' அல்லது 'ஏற்பாடு பண்ணுதல்' ஒவ்வொன்றும் வரவர அதிக மென்பதாய், முதலில் எதிலிருந்து உற்பத்தி யாயிற்றோ அந்த விதிக்கு வந்து, அதே விதி த்ரீயில் கொஞ்சகாலம் அமைவாயிருந்து பிறகு திரும்ப ஜனிப்பதற்குத் தயாராய்வுகிறது. அது தான் 'சீருஷ்டி' அல்லது 'ஏற்பாடுபண்ணு தல்' என்று சொல்லப்படுவது. "பிராணன்" முதலிய இவ்வெல்லாச் சக்திகளும் கடைசியில் எவ்வாறுகின்றன? இகையெல்லாம் ஆதியிலே

ருத்ததுபோலவே "பிராண"த்தின் தன்மையை யடைந்து பிறகு இந்தப்பிராணன் அசைவற்றதாய் விடுகிறது. ஆனால் முற்றிலும் அசைவற்றதாகிறதில்லை. அனேகமாய் அசைவற்றதாகிறது. இது தான் சூகீர்த்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "அது சலனமில்லாமல், சலனத்தை யடைந்தது" ஆதீதவாதீ, உபரீஷத்தில் ஏம் அறிந்துகொள்ளுவதற்கு வருத்தமாகிய கிரந்தங்கள் அனேக மிருக்கின்றன. அதிலும் விசேஷமாய்ப் பரிபாலையான வாக்கியங்கள், பதங்கள், இவைகளை யறிந்துகொள்ளுவது வருத்தம். திருஷ்டாந்தமாக "வாயு" என்னும் பதத்திற்கு அசைதல் என்று அர்த்தம். அனேக விடங்களில் அதற்கு ஆகாயமென்றும் இன்னுமனேக விடங்களில் சலனம் என்றும் அர்த்தம் சூகிறது. "ஐனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசம் தெரிந்துகொள்ளத் தெரியாமல் தடுமாறுகிறார்கள் இதைப்பற்றி ஏம் ஐக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். "அஃது அந்த உருவத்தை யடைந்திருந்தது." நீங்கள் 'சத்தி' என்று சொல்லுவது எவ்வாறு மாறுகிறது? சத்தி என்று ஏம் முன்னுரைத்தவைகள் சத்துக்குள்ளெல்லாம் ஊடுருவிச்சென்று ஆகாய நுண்ணனுவாகமாய் அதிலிருந்து மறுபடியும் வெளியே வருகின்றன. இவ்வாறு முதலில் வெளியேவருவது ஆகாசம் என்று சொல்லப்படுவது. இதை நீங்கள் ஆகாய நுண்ணனு வென்று சொன்னாலும், அல்லது வேறு எது வென்று சொன்னாலும் சத்துக்கு ஆதிகாரணம். ஆகாசத்தானென்று தெளிவாகிறது. இந்த ஆகாசம் பிராணத்தின் பலத்தினால் சலனத்தை யடைகிறது. அடுத்த சிருஷ்டி உண்டாகும்போது சலனம் அதிகரித்து ஆகாசமானது சூரியனென்றும் சத்தினென்றும், கிரகங்களென்றும் பலவாறான ரூபத்தை யடைகிறது.

யத்தம் கிருச ஐகத் சர்வம் புராண ஐஜி நீசுநீம்.

மறுபடியும் "இப்பிரபஞ்சத்தில் ஒவ்வொன்றும், பிராணமானது சலனத்தை யடைவது பற்றி உற்பத்தியாயிருக்கின்றது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யஜுநீ என்னும் வார்த்தையை நீங்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; ஏரீனையில் அது யஜு=அகாசம் என்னும் பதத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது. நீசுநீம்=உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது; யதிதங்கிருச=இப்பிரபஞ்சத்தில் எதுவும்.

இஃது அண்டகோச சாஸ்திரத்தினோபாகம், அதிலனேக சமாசரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. திருஷ்டாந்தமாக ஒன்றன்பின் ஒன்று எவ்வாறு உண்டாகிற தென்பதைப் பற்றியும் முதலில் ஆகாசம் எப்படியிருக்கிறது; ஆகாசத்திலிருந்து மற்றவஸ்துக்கள் எப்படி உண்டாகின்றன; ஆகாயம் முதலில் எவ்வாறு சலனத்தை யடைந்து, அதிலிருந்து வாயு உற்பத்தியாகிறது, என்பவைகளைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் முக்கியக்கருத்து சூக்குமமான வஸ்துக்களிலிருந்து தான் ஸ்தூலவஸ்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றன வென்பதுதான். ஸ்தூலவஸ்துக்கள் தான் எல்லாவற்றிற்கும் கடைசியாக உற்பத்தியாவதுமன்றி வெளியுலகத்துக்கு அதிகமாய்ச்சம்பந்தப்பட்டவைகள். இவ்வஸ்துஆகியில் சேர்த்தியான (சூக்ஷ்ம) வஸ்துவிலிருந்து தான் உற்பத்தியாயிற்று. இருந்தாலும் வஸ்துக்கள் அனைத் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றி அதில் இன்னும் ஏகவஸ்துக்கியத்தைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. சத்திக்கெல்லாம் ஐக்கியம் பிராணனென்றும், சத்துக்கெல்லாம் ஐக்கியம் ஆகாசமென்றும் பெயர். இவ்விரண்டில் மறுபடியும் ஐக்கியத்தைக் கண்டுபிடிக்கலாமா? அவைகளை ஒன்றாக மாற்றமுடியுமா? உம்முடைய தற்காலத்துச் சாஸ்திரங்கள் இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவுமில்லை, இதைக் கண்டுபிடிக்க முயலவுமில்லை. இதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமானால் முன்னே பிராணத்தையும் ஆகாசத்தையும் எவ்வாறு படிப்படியாய்க் கண்டறித்தனரோ அவ்வாறே கள்

டறியவேண்டும். இவ்விரண்டும் ஒன்றாய்ச்
சேருவது எதிலென்றால், ஆத்தமதத்வசாஸ்தி
ரத்தில் ஸுரத் என்று சொல்லப்படுவதும்
பூர்வகாலத்தில் பிரம்மாவென்றும் கான்முகப்
பிரமனென்றும் சொல்லப்படுவருமாகிய சர்
வவிபாபகரும் அநுபிழாமயுள்ளவரில் தான்.
இதில்தான் அவ்விரண்டும் ஒன்றாய்ச் சேர்கின்
றன. உன் மனது என்று சொல்லப்படுவது,
உன் மூளையாகிய வலையில் பிடிபட்ட இந்த
மஹத்தின் ஒரு பாகத்தான். மூர்த் என்னும்
வலையில் பிடிபட்ட உங்கள் மூளைமுழுமையும்
சேர்த்துத்தான் சம்பிடி என்று சொல்லுகிறீர்
கள். அங்வயம் இன்னும் செய்யவேண்டியிருத்
தது. * அது இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. இவ்
வாறு அங்வயம் செய்துபார்த்தால், எம் ஒவ்
வொருவரும் ஒரு சிற்றண்டமாகிறோம். உலக
முழுதும் சேர்த்துப்பார்த்தால் பிரமண்டமாகி
றது. ஆனால் 'வியஷ்டி'யில் என்னவிருந்த
போதிலும், வெளிவிலும் அதேமாதிரியாக
ஒவ்வொன்றும் சம்பவிக்கிறதென்று எம் திட
மாய் ஊகித்துக்கொள்ளலாம். எம்முடைய
மனத்தை அங்வயப்படுத்துவதற்கு எமக்குச்
சக்தியிருந்தால், அதேமாதிரியாகவே எம்
முடைய மனதிலும் ஒவ்வொன்றும் சம்பவிக்க
ின்றதென்று ஊகித்துக்கொள்ளலாம். இந்த
'மனது' ஆவது என்ன என்னும் வினாவுக்கு
விடைபகரவேண்டும். தற்காலத்தில் மேற்றே
யங்களில், சகலசாஸ்திரம் மிக்க அபிவிருத்தி
பையடைந்து வருவதாலும், அங்க ஜீவசாஸ்
திரம் படிப்படியே, முற்காலத்து மதங்களுக்கு
குரிய கோட்டைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
ஜயித்துக்கொண்டு வருவதாலும், அத்தே
பத்தாருக்கு எங்கு சிங்கவேண்டுமென்ற
சிலைமை தெரியாது. ஏனெனில் தற்காலத்
திது அங்கஜீவசாஸ்திரம் ஒவ்வோரிடத்திலும்
மனத்தையும் மூளையையும் ஒன்றாக்கி விருப்ப
தனால் அவர்களுக்கு எம்பிக்கையின்மையை
உண்டாக்கிவிட்டது. ஆனால் இந்தியாவி
லுள்ள எமக்கோ அஃது எப்போதுத் தெரிந்த
விஷயம். இத்துக்களுக்குள் ஒவ்வொரு பைய

னும் முதன் முதலிற் கற்றுக்கொள்ளும் தாஷ்
டாந்தம் யாதெனில் 'மனதும் ஜடபதார்த்தம்
தான் ஆனால் அதைப்பார்க்கிலும் அதிக சேர்த்
தியானது' என்னும் விஷயமே, சரீரம் முரணா
னது. சரீரத்துக்குப் பின்னால் எம் 'சூக்கு
முசரீரம்' என்று சொல்லுகிற சேர்த்தியான
சரீரம் அல்லது மனம் என்பது இருக்கிறது.
இதுவும் ஜடபதார்த்தத்தான். ஆனால் அதைக்
கூட்டிலும் அதிக சேர்த்தியானது. 'ஆத்மன்'
என்பது அதுவன்று. இவ்வார்த்தையை உங்க
ளுக்கு இங்கிலேஷில் மொழிபெயர்த்துச் சொல்
வமாட்டேன். ஏனெனில், ஐரோப்பாவில்
இவ்வெண்ணம் குடிநொள்ளவேயில்லை. அப்
பதம் மொழிபெயர்க்கக்கூடாததாயிருக்கிறது.
ஜெர்மானியா தத்துவசாஸ்திரிகர்கள் 'ஆத்து
மன்' என்னும் பதத்தை 'சுவயம்பு' என்று
மொழிபெயர்க்க முயலுகிறார்கள். அவ்வார்த்
தையை உலக முழுதும் யாவரும் அங்கீகரித்
தும் வரையிலும் எம் உபயோகிக்க முடியாது.
ஆகையால் அதைச் 'சுவயம்பு, என்று சொன்னா
லும், வேறு எது வென்று சொன்னாலும், அது
தான் மது 'ஆத்மன்'. இந்த 'ஆத்மன்' தான்,
எமது கண்ணுக்குப் புலப்படாத உண்மை
யான மனிதன். 'ஆத்மன்' தான் சடத்துக்
கடுத்தமனத்தை தன்னுடைய கருவியாகவும்,
தன் அத்தக்கரணமுகவும் உபயோகிக்கிறது.
மனம் என்பதற்கு ஆத்தம தத்துவசாஸ்திர
ரத்தில் கூறியிருக்கும் சரியான பதம் 'அத்தக்
கரணம்'. மனமானது, உள்ளிருக்கும் அனேக
உறுப்புகளின் மூலமாய், வெளியில் எமக்குப்
புலப்படும் தேகத்துக்குரிய உறுப்புக்களை
வேலைசெய்விக்கிறது. இஃத மனம் யாது?
கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்பு தான் மேன்னாட்
புலுள்ள தத்துவசாஸ்திரிகள், கண்கள் உள்
மையாகவே பார்ப்பதற்குரிய இந்திரியங்கள்
வென்றும், அவைகளுக்குப் பின்னால் வேறு
சில இந்திரியங்களிருக்கின்றன வென்றுப்,
இவைகளை காசஞ்செய்துவிட்டால், ஒரு மனி
தனுக்கு இந்திரினைப்போல் ஆபிரங்கண்களிருத்
தபோதிலும் அவற்றைப் பார்க்க முடியாதென்

றும் தெரிந்துகொண்டனர். கம்புடைய தத் துவசாஸ்திரமோ 'திருஷ்டி' என்றால் வெளி திருஷ்டியல்ல' என்னும் எண்ணத்திற்குள் ஆரம்பிக்கிறது. உண்மையான திருஷ்டி உள் றுறுப்புக்களைச் சேர்த்தது. மூளை உள்ளேயே ழன்றாய்ச் சேர்கிறது. கீங்கள் அவைகளை எவ்வாறழைத்தாலும் இத்தீயிங்களை என் பது கண்கள், மூக்குகள், காதுகள் ஆகிய இவைக ளல்ல. இவ்வித்திரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, அவைகளுடன், மனசு, புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய இவைகளைக் கூட்டுறால் மனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தற்காலத்து அங்கஜீவசாஸ்திரி, 'மனம்' என்று சொல்லப் படுவதுதான் மூளைமேன்றும், அனைக உறுப் புக்கள் சேர்த்துதான் மூளை உண்டாகிறதுக்கொ டென்றும் உங்களுக்குச் சொல்லவந்தால், கீங் கள் கொஞ்சமேனும் பரப்பாமல், உங்களு டைய தத்துவசாஸ்திரிகளுக்கு அஃது எப் போதுத் தெரிந்தவிஷயமென்று உத்தரவு சொல்லுங்கள். அஃது உங்களுடைய பதச் சிற்று ஆகியகூடா.

காம் இப்போது 'மனசு' 'புத்தி' 'சித்தம்' 'அகங்காரம்' என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் என்னவென் றறியவேண்டும். முதலாவது 'சித்த' மென்பதிற்குக்கட்டுமே. அது மனத்தில் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனத்திற்கும் அதன் பற்பல கீளைமாளுக்கும் பொதுவான பெயர் மஹத். அதன் ஒரு பாகம் சித்தம். கொடை காலத்தி னொருநாள் மாலைமீல், சாத்தமும், அமரிகையும் பொருத்தியதும், மேற்றரையில் பாதொரு அலைமீல்வாச ஓர் ரி இங்குப் பதாக கீனைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதை காம் சித்தமென்று சொல்லிக்கொள்ளுவோம். இவ் வேரியில் பாதொரு மொருவர் ஒரு கல்லி எறி வதாக கீனைத்துக்கொள்ளுங்கள். பிறகு என் னகேடிகிறது? முதலாவது, தண்ணீருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடியாகிய ஒரு கிரியை உண்டாகிறது. பிற்பாடு தண்ணீர் உயர் வேகமீ, கல்லுக்குப் பிரதிகிருதியை அனுப் புகிறது. அப்படி பிரதிகிருதியானது ஓர் அலை

உருவமாக வருகிறது. முதலாவது தண்ணீர் கொஞ்சம் சலனத்தை யடைகிறது. உடனே, அலை வலுவாகப் பிரதிகிருதியைப் பின்போ டிடும்புமாகிறது. இந்தச் சித்தத்தை இவ் வேரியுடன் ஒப்பிடுவோம். வெளிவந்துங்கள் அதற்குள் ளெறியப்ப்பட்ட கற்களுக்கு காப்பா கின்றன. அஃது இவ்வித்திரியங்களின்மூலமாய் யாதேனுமொரு வெளிவந்துவுடன் சம்பத் தப்பமென்பொழுது (வெளிவந்துக்களை உள்ளே கொண்டோவதற்கு இத்திரியங் களிருக்க வேண்டும்) திடமற்ற மனமானது சலனத்தை யடைகிறது. பிறகு கீர்ணயப்படுத்தும் சக்தி யாகிய புத்தி என்னும் பிரதிகிருதி உண்டாகி றது. இந்தப் புத்தியுடன் 'அறம்' என்னும் எண்ணமும் வெளிவந்துவும் ஓடிவருகிறது. என் கையில் ஒரு கொகலிருக்கிறதென்று கீனைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த உணர்ச்சி என் சித்தத்திற்குக் கொண்டோடப்படுகிறது. இஃது கொஞ்சம் சலனத்தை யடைகிறது. இது ஆத்தும தத்துவசாஸ்திரத்தில் சொல் லப்பட்ட மனம். பிற்பாடு பிரதிகிருதி புண்டா கிறது. உடனே என் னையில் கொகலிருக்கி றதென்ற வெண்ணமும் அதை என் னுறத்தி விடவேண்டுமென்ற எண்ணமும் உண்டா கிறது. இவ்விதமாகவே இக்கற்களும் ஏரியில் ஏறியப்பட்டன. ஆனால் ஏரியைத்தாக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் வெளியுலகிலிருந்து வருகி றது. மனமாகிய ஏரிக்கோ அடிகள் வெளி யுலகிலிருந்தும் வரலாம், உள்குலகிலிருந்தும் வரலாம். இதுதான் அத்தக்கரணமென்று சொல்லப்படுவது. அத்துவைத முறைமை யினைதென்று பிள்ளுவரியும்பொருட்டி, இத் துடன் இன்னொரு சமஸ்தாயங்கூட கீர்களைய வேண்டும். அத்தென்னவெனில் கீங்கள் மாவ ரும் முத்துக்களைப் பார்த்திருக்கலாம். முத் துக்கள் எவ்வாறு செய்யப்படுகின்றனவென்று உங்களை லனைகளுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். எரிச்சலை உண்டாக்கக்கூடிய யாதேனு மொரு நுண்பொடி அல்லது நுண்மனால் முத் துக்குத் தாமசிய சிப்பியின் தேகத்தில் புகுந்

துகொண்டு அங்கே எரிச்சலுண்டாக்கிய தன்மேல் அச்சிப்பியின் தேகமானது அவ் வெளிச்சலை எதிர்தாக்கி, அச்சியிய நுண்ணு வைத்தது சொந்தசாரத்தினால் முடிவிடுகிறது. அது பளிங்குபோலாகி முத்தாகிறது இப் பிரபஞ்சமும் அதுபோலவேதான். பிரபஞ்சமானது காம் உண்பெண்ணிகொண்டிருக்கிற ஒரு முத்து. மெங்கு வெளியுலகிலிருந்து கிடைப்பதெல்லாம் அடிதான். அந்த அடி இன்னதென்று தெரிவதற்குக்கூட, காம் பிரதிக்கிரியைசெய்து, பிரகு மது மனத்தின் ஒரு பாகத்தை அடியின் விஷயமாய்த் திருப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது காம் அதைப் பற்றி உண்மையாய் அறிவது யாதெனில், மம் முடைய மனத்துக்கு அடியானது ஒருவிசேஷ விஷயத்தைக் கொடுத்திருப்பதை யறிக்கிறோம். ஆகையால் காம் வெளியுலகத்தை 'ஏ' யாக கிளைத்துக்கொண்டால், மெங்கு வந்த வமாய் அதைப்பற்றித் தெரிவது "ஏ" என் பதும் மனமும் சேர்ந்திருப்பதுதான். இந்த உண்மை வெளியுலகத்தைத் திடமாய் மம்ப விரும்புவோர்க்குக்கூட என்றாப் தெரிந்த விஷயம். அங்கஜிவசாஸ்திரம் பிரதித்தமாயிருக்கும்போட்களில் அவர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் முடியாது. இந்த மனமாகிய அட்சம், முற்றிலும் மெங்குத் தெரியாமலும், தெரியக்கூடாததாயிருக்கிற "ஏ" முடிவதையும் மறைத்துக்கொள்ளும் அவ்வளவு அதிகுலாயிருக்கிறது. அதுபற்றி வெளியுலகமென் றென்றிருந்தால் அது மெங்குத் தெரியாமலும் தெரியக்கூடாததாயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மெங்குத் தெரிவதெல்லாம், மதுமனிம் அதற்கு ஓர் உருவத்தையும், ஒழுங்கையும், யாதிரியையும் அளித்திருப்ப யாதுதான்; இதுபோலவே உள்ளுலகமும், மது சொந்த ஆத்துமாவைப்பற்றி அறிவதற்கும் இதேவிதி பொருத்தகின்றது. ஆத்துமாவை யறிமுவேண்டுமானால், காம் மனத்தின் மூலமா யறிமுவேண்டும். ஆகையால் ஆத்துமாவைப்பற்றி மெங்குச் சொற்பம் தெரிந்திருப்

பது ஆத்துமாவும் மனமும் கூடியதுதான். அதாவது மனமானது ஆத்துமா முற்றிலும் பறவி, அதற்கு ஓர் உருவத்தையும் யாதிரியையும் கொடுத்திருப்பவாறே யறிக்கிறோமே யன்றி வேறென்றுமில்லை. இதைப்பற்றிப் பிரகு நிபசப்புகுவோம். ஆனால் அதை இவ் விடத்தில் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

ஜனசமுகவிர்த்தியும் ஸ்திரீகளின் நிலைமையும்.

ஜனசமுகத்தில் ஸ்திரீகளின் நிலைமையின் னதென்றும், ஜனசமுகவிர்த்தியின் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய முக்கியமான சிந்திருத்தம் இன்னதென்றும், ஹிந்தமதச் சார்பான சித்தனையுள்ள, என்பர் ஒருவர் விவோசித்தாமனிவீற் பிரகரிக்கவென்று ஒரு விஷயமெழுதியனுப்பியுள்ளார். அதில் முதற்பாகம் இக்காலத்துச் சிந்திருத்தக்காரர்கள் கொள்வதற்குப் பற்றிச் சொல்வதாக விரிக்கிறது. அது, எழுதினவர் அனுபவத்துக்கு ஒத்துள்ளதாயிருக்கலாமாயினும், மது அபிப்பிராயத்தில் ஜனசமுகவிர்த்திச் சிந்திருத்தக்காரர்கள் அன்பது சிந்தித்து ஏற்காதென்று பரிவதாலும் உண்மையான சிந்திருத்தக்காரர்கள் அனேகம் மெய்யாக உழைத்துவருகிற படியாலும் ஆக்ஷேபத்துக் கிடமானதும் அமுக்கியமானது மான அந்தப்பாகத்தைத் தள்ளி எழுதியவர் சொந்த அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கும்பின்பாகத்தைட்டும் கீழே பிரகரிக்கிறோம். ஜனசமுகச் சிந்திருத்தம் எல்லாநாயும் யாதிக்குத் தன்மையதாகவிருத்தலால் எவ்வகையின அபிப்பிராயமும் பிரபாப் பழிக்காத அளவிற்கு யாவாநும் செவியாய்ந்துக்கேட்கப் படத்தக்கதே யென்னும் தர்மவிதியையனுசரித்து, மது சோதப்பிராயத்தைச் சயமாய் அவரொழுதியபடி கீழே பிரகரிக்கிறோம்.

* * *

"மது சபாசபங்களுக்கு மது கர்மமேகாரணமாகும்; கர்மத்துக்கு மூலம் மது பாவிருத்தியாகும்; மேலும் அனேக விஷயங்களில் மது பிரவிருத்திக்கு மூலம் மது, மனிவியேயான. ஆகையால் பெண்பாலரே மது சபாசபங்களுக்குக் காரணமெனச் கூறப்படும். பெண்பாலரின் மகத்து

வத்தை எடுத்துரைக்குமிடத்து இவ்வாறெல்லாம் சொல்வது பழையமையான வழக்கமாதலின் யாழ் மஹாறே சொல்லுத்தோம். ஆயினும் இத்தகைய மொழிகளை வசனிப்போருடைய அந்தரங்கமான ஆயிரவிரயமென்னவெனின், புருடரே மானுடச் சாதி மென்பதாம்; எது புருஷனுடைய சுபாகப் விதானத்தையும் விருத்தியையும் அடைவிக்குமே அதுவே பெரியவிஷயம்; புருஷருடைய சுபாகப் புகளுக்கு ஸ்திரீகள் விதாயினிகளாயிருக்கின்றமை யால் அவர்களுடைய மேன்மை அல்லது தாழ்மையொரு பெரியவிஷயமாய் ஏற்பட்டது. உண்மையாய் யாம் இவ்வாறுரைப்பவரல்லோம். என்னிக்கையிலும் ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயிருக்கின்றார்கள்; அதிகமானவர்களாயிருக்கின்றார்களென்று சொல்லலாம்.

அவர்கள் மஹாதையின் அத்தவல்கமாரைவர்களாயிருக்கின்றார்கள்; அத்தாவது ஜனசமூகத்தில் சரிபாதி அவர்களாயிருக்கின்றார்கள். ஆகையால் அவர்கள் புருஷர்களுடைய சுபாகப்புகளுக்குக் காரண பூதர்களாயிருந்தாலுஞ்சரி, இல்லாவிடனுஞ்சரி, அவர்களுடைய மேன்மை ஜனசமூகத்தின் பொது மேன்மையெனவே கொள்ளப்படுகின்றது. புருஷர்களுடைய மேன்மை ஜனசமூகத்தின் மேன்மையென எவ்வாறு கொள்ளப்பட்டதோ அவ்வாறே ஸ்திரீகளின் மேன்மையும் ஜனசமூகத்தின் மேன்மை யெனக்கொள்ளப்பட்டதென்றும். என்னவெனின், முன்னரூரைத்தவாறு பெண்பாலர் மஹாதையின் பாதிபுடம்பாவர்; ஸ்திரீ புருஷர்களின் தொகுதிக்குச் சமூகமென்றும், சமூகமென்றும், மஹாதையென்றும் பெயர். ஸ்திரீ புருஷர்கள் இருவர்களுடைய சமானமான மேன்மையை காட்டே மஹாதைச் சீர்திருத்தத்தின் முக்கியமான உத்தேசமாகும். இந்த மேன்மைக்குச் சககாரியான ஒரு பகுத்தின்மேன்மை கெடுதலோடு நிகையென (கௌரவார்த்தமாய் சம்மாசொல்லப்பட்டது என) நினைப்பது சீரின் தவறாம். ஆயினும் மஹாதை சிவனாகத்தீர்திகள் (ஜனசமூகத்தின் எடையுடையவர்களுக்கு விதிகளைப்படுத்தவோ) எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லாத்தேசங்களிலும் இத்தப்பிரமைக்குள்ளாயிருக்கின்றார்கள். ஸ்திரீகளின் விஷயத்தில் அவர்கள் பெருக்கித்தமான விதிகளையேற்படுத்தி அவற்றை யவர்களிடமிருக் குமாறு செய்திருக்கின்றார்கள். ஸ்திரீகள் அவ்விதிகளை ஏன் அவ்வாறு ஆசரிக்கவேண்டுமெனின், அவர்கள் அம்மாதிரி ஆசரிப்பதால் புருஷர்களுக்கு மக்கள் சாத

னமுண்டாகின்றதென்பதனால். இந்த உத்தேசம் எல்லாவிடத்தும் பரவியிருக்கின்றது. ஒவ்வேசங்களில் இவ்வாறப்பிரயம் வெளிப்படையாய்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தக்காரணத்தினாலேயே எல்லாவிடத்தும் ஸ்திரீகளுடைய பெண்மை யைக்குறித்தக் கண்டித்தமான விதிகளைப்படுத்தி இருக்கின்றன. புருஷர்களிடத்து அதர்மம் சூன்யமாயிருக்கின்றது; அதனை அபாவப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்; அவர்களுடைய அதர்மம் பெருத்தோஷமென வன்னுவது எவ்விடத்திற்காகவே. இத்திப்படி யிருக்கினும், சீர்தி காஸ்திரவர்களினுள்ள இயற்கையான விதிகளைப்பார்த்தால் இத்தகைய பசுபாத மொன்றுமில்லை. ஸ்திரீயின் வியபிசாரத்தை விட புருஷனுடைய பரஸ்திரிசாரமொன்று குறைந்ததோஷமென்று எந்த நிசாஸ்திரமுஞ் சொல்ல வில்லை. அவையிரண்டும் சமானமான பாய்மையாகும். புருஷனுடைய ஸ்திரீயின் விஷயத்திற் அத்தப் புருஷனுக்கு இயற்கையாய் எல்லாவது அதிகாரமுண்டோ, ஸ்திரீயையுடைய புருஷன் விஷயத்திலும் அத்த ஸ்திரீக்கு அவ்வளவு அதிகாரமுண்டோ; இன்னும் சந்திரனும் ஏற்றத்தாழ்விலே. இவ்விருந்தும், புருஷர்கள் இவ்விதிகளையிராகரித்ததால் அது பெரியமனிதருடைய தன்மை யெனக்கொண்டாய்ச் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஸ்திரீயானவரிடத்தே தேவத்துக்கு உள்ளவனெனச் சம்சாரகமனைத்தும் அடங்குக்குற்றவரென்று, அவள் அசுமர்களும் அதர்மம் எண்ணப்படுகின்றன. ஜனங்கள் குஷ்டரோகியைத்தொட்டாலுஞ் தொழுவார்களெய்யன்றியவனைத்தொட்டான். இவ்வுலக இத்தவான நிலைமையாலுக்கு வருவானென். புருஷனுடைய சகத்திற்கு ஸ்திரீயின் பெண்மை அவசியமென வேண்டுதலென்க. ஸ்திரீயினது சகத்திற்காகப் புருஷன் இத்திய சம்மம் (இத்தியத்தாகக் காப்பாற்றிக்கொள்ளல்) செய்யவேண்டியது அவசியமென்றோ? ஆயினும் புருடரே மஹாதையால், ஸ்திரீகள் ஒன்றிலும் சேர்க்கையிலே என்னென்னுக் காரணத்தினால், ஸ்திரீயினுடைய தப்பின்மை மகாபாபமென்றும், புருஷன் பரஸ்திரியைக் கெடுத்தல் தப்பென்றும் வதங்கற்பெறுகின்றது. ஸ்திரீயின் விஷயத்தினால்பட்ட விதி புருஷன் விஷயத்திலும் அவ்வளவு கண்டிப்பாயிருக்குமாறு செய்யாதே இக்காலத்தில் முக்கியமாகவேண்டிய மஹாதைச் சீர்திருத்தத்தின் முதன்மையான அம்சமாகும்.

OOTACAMUND TEACHERS' ASSOCIATION,

உதகமண்டலம் உபாத்தியாயர்களின் சங்கம்.

உதகமண்டலம் பஜார் முனிசிபல் பாடசாலையில் 1901-இல் மேயர் 21வது கூடிய

உபாத்தியாயர்களின் சங்கத்தில் நடத்துவதற்குக்கைகள்.

வந்திருந்தவர்கள்.

மகாடர் ஆர். சிவராம ஐயர் ... கோமுத்துர் - சிவகிரி ரேஞ்சு, சப்-அசிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர்.

முனிசிபல் டிபுல்டி ஐயர் உபாத்தியாயர்களான மெம்பர்கள்.

இன்னும் 21-பேர்கள் (இடமில்லாதவர்கள் இவர்கள் போர்வீரணம் பிரசுரிக்கக்கூடவில்லை.)

கோகல் டண்டு போர்டு கிராம பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் 13-பேர்கள்.

தீர்மானங்கள்.

- 1-வது உதகமண்டலம் உபாத்தியாயர்களின் சங்கம் என்றும் ஒரு சங்கம் ஏற்படவேண்டியது.
- 2-வது அவ்வூரில் தகுந்த ஒரு பிரபுவை அவர் சம்மதம் தெரிந்துகொண்டு பிரெசிடென்டாக சீய பிக்கவேண்டியது.
- 3-வது மேட்டுச்சேரி செண்டு ஜேசுப் ஸ்கூல் செக்கண்டெரி பாடசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் மிஸ்டர் எம். ஏ. சாரிசாத ஐயரை வைஸ்பிரெசிடென்டாக சீய பிக்கவேண்டியது.
- 4-வது ஒத்த பஜார் முனிசிபல் பாடசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் மிஸ்டர் ஆர். திழமன் ஐயர் யாரையும், மேட்டுச்சேரி C. M. ஸ்கூல் செக்கண்டெரி பாடசாலை உதவி உபாத்தியாயர் மிஸ்டர் டி. எஸ். விஸ்வநாதன் என்பவரையும் காரிய தரிசுகளாக சீய பிக்கவேண்டியது.
- 5-வது மாதத்திற்கு ஒருமுறை முதல் சனிக்கு நான்கு பஜார் முனிசிபல் பாடசாலையின் சங்கம் கூடவேண்டியது.
- 6-வது வித்தியா விஷயமாயும், சுகாதார விஷயமாயும் பிரச்சினைகள் செய்யவேண்டியது.
- 7-வது அடுத்த மீட்டிங்கில் மிஸ்டர் எம். ஏ. சாரிசாத ஐயர் ஏற்றுக்கொண்ட சுகாதார விஷயத்தைப்பற்றிய உபாத்தியாய சங்கம் நடத்தப்படும்.
- 8-வது ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் நடக்கிற விஷயத்தைப்பற்றிய ரிபோர்டு ஒன்று விவாகரித்தாமலா எழுட்டி அவர்களுக்குப் பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்யப்படும் அதுப்படுவதென்றது.
- 9-வது மேற்கண்ட சங்கத்திற்குக் கீழையாக எடப்பள்ளி உபாத்தியாய சங்கமும் ஏற்படுத்தப்பட்டு எடப்பள்ளி போர்டு பாடசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் மிஸ்டர் டி. சி. வெங்கடரமண ஐயரை பிரெசிடென்டாகவும், ஜேசுதாரை போர்டு பாடசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் மிஸ்டர் ராகவேந்திரராவைக் காரிய தரிசியாகவும், சமீபத்திலுள்ள போர்டு பாடசாலை உபாத்தியாயர்களை மெம்பர்களாகவும் சீய பிக்கப்பட்டது.

(Signed.) E. SIVARAMA AIYAR,

Chairman.

SIVAGIRI MONTHLY REPORT.

விவகரி உபநாசகம். 1901-ம் இல் ஏப்ரல் மாதத்து ரிபோர்டு.

இச் சங்கத் தமிழியால் ஏப்ரல் மீ 5, 12, 19, 26-க் தேதிகளில்

மீட்டிங்குகள் கூட்டப்பட்டன.

இம்மீட்டிங்குகளைச் செய்யப்பட்ட உபநாசக விவரம்:—

1. ஆசனையப்பற்றி எழுதி வாசிக்கப்பட்டது.
2. வாலிப்பழக்கத்தைப்பற்றி எழுதி வாசிக்கப்பட்டது.

3. திருவர்க்கை எடுத்தும் குறையையப்பற்றி எழுதி வாசிக்கப்பட்டது.

4. 1901-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மீத “விவேகசிந்தாமணி”யில் உள்ளதாற்போலும் புத்திரத்தின் பற்றும் விஷயம் வாசிக்கப்பட்டது.

சி று வ ரீ க் க ா ன ப க் க ம்

[விவேகசிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

இராயர் அப்பாஜி கதை.

ஒரு நாள் பேளர்நாமியாதலன் “கொற்ற வெண் குடையெனக் குளிர்வெண்டிங்கள்” சீர்மலமான ஆகாயத்தினிடத்து மேலேனக்கித் தளது வெள்ளொளி பாப்பி விசுவானாயினான். அந்நிலாவள்ளியமாய்த் துலங்குமவ் வெழிலோங்கு விலவில் ஒரு சிறு தென்ற வினிமையாய் கிருஷ்ணதேவராயா பக்களாவில் நிலவென வடித்தது. இராஜா கிருஷ்ண தேவராயருக்கு இராஜபாதிகாரம் நடத்திய களைப்பினாலும், உத்தியோகஸ்தர்கள் பலர் சிறைவற்றிருத்தலாலும் கற்றுச் சகமாய் விசுவானாயும், பரிசுபெற பாடக னொருவன் வந்திருத்தமைபாலும், வேடிக்கையாய் பாட்டுக் கச்சேரி யொன்று வைக்கப்பட்டது. பாடகன் புங்கானுபுங்கமாய் சங்கீதாசம் பொழியவே, பாலர் முதல் விருத்தர்வரை எல்லோரும் ஒருவர்தவறாது தலையாட்டின வண்ணமாயிருந்தனர்.

இதனைக்கண்ட அரசன் ஆனந்தபரிதமாய் மந்திரி அப்பாஜியை கேட்குற்று “அமைச்சர் எங்காட்டில் எவ்வளவு ராகஞானஸ்தர்களுள் பார்” எனவிய்த்து கூற, அதனை மந்திரி ஒப்புக்கொள்ளாது “மஹாராஜ்! இதில் ஞானஸ்தன் நூற்றிலொருவரிருப்பதரிதென்றுள்.

அரசன் அதை ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கவே ஒருபிக்குமாறு மறுநாள் மேற்படி “பாட்

டுக்கச்சேரி” வைத்திருப்பதாயும் அனைவோரும் அதற்கு வருதல்வேண்டுமெனவும் அப்பாஜி உத்திரவுசெய்துவிட்டு வேர்புத்தசாலைக்குச் சென்று அவன் உள்ளபேர்விரருக்கு மறுநாள் ஒவ்வொரு வீரனும் கேடயம் தாங்கிக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் பக்கலிலும், சிறகவேண்டியதெனவும் “ராகஞானஸ்தர்களை வெட்டு” என்றவுடன் வெட்டவேண்டாமெனவும் திட்டம் செய்துவிட்டு விடுதிசென்றான்.

மறுநாள் முத்திய நாளைப்போலவே “சதுர்ஜமக்காளம்” விரித்திருப்ப எண்ணிறந்த கனவான்கள் எல்லோரும்வந்து அமர்ந்தனர். கூட்டம் ஏகமாயிருந்தது. ஒவ்வொருவர்பக்கலிலும் பள, பனென்று பகலவனைப்போற் பிரகாசிக்கும் பட்டாக்கத்தியேந்திய போர்வாடுருவன் கின்றகொண்டிருந்தனர். பாட்டு ஆரம்பித்தது உல்லஸ்வாரச்யமான சமயத்தில் “ராகஞானஸ்தர்களை வெட்டு” என்றவுடன் அங்கிருந்தவர்களில் இருபது முப்பதுபேரைத் தவிர ஏனையோர் தடஸ்தமாய் கின்றவிட்டனர். தேகஸ்மரணமின்றி அவ்லாஸத்தத்தால் “தலைபோகும்” என்ற பயமின்றி தலைபாட்டிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களை அப்பாஜி அரசனுக்குக்காட்டி “மஹாராஜ்! இவர்கள் தாம் ஞானஸ்தர்கள் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்றான். அரசன் அமைச்சரின் சமர்த்தை மெச்சிக்கொண்டாடினான். சுபம்.—தெலுங்கி விருத்த இத்தக்கதை எடுத்து இளைத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

K. S. வைத்தநாதய்யர்.

விவேகசிந்தாமணிப் பிரகாசங்கள்.

இவை ஒப்பொன்றும் காணப்படா இம்மீதித் தபவ்வி செய்தல் கெட்டு எழுத்தகன் பதித்தவன்.

மாணிக்கமதங்கிய இந்தியா சக்கிரவர்த்தியா கிய விக்கிரமபாகவதாராவியவர்கர் சரித்திரம். 27-படங்களுடைய, இந்தியா கவர்மென்ட், 'இந்தியா துபீஸ்' இவைகளின் அமைப்பு, அமுல்பெறுதல் முதலாகியவர்களுடைய பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஷயம் 1-4. V. P. P. ரூ. 1-8. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது. 1-6. V. P. P. ரூ. 1-10.

புத்தரது தவ்வித சரித்திரம்.—விஷயம் அனா 14. V. P. P. ரூ. 1-2. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1. V. P. P. ரூ. 1-4.

விவேகமதுசரி.—புத்தரது !. இதுவாட்கியவன் : (1) கோவப்பச்சரித்திரம். (2) சத்தியமேதவதைகதை. (3) கையாழ்வாராரது சரித்திரம். விஷயம் அனா 14. V. P. P. ரூ. 1-2. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1. V. P. P. ரூ. 1-4.

இம்முன்று புத்தகங்களும் கெட்டு எழுத்தகவின்றி காலி கோவட்டம்செய்த தனித்தவியவர்கர் கெட்டதும் :

(1) கோவப்பச்சரித்திரம் : தனிவியவர்களுடைய விருத்த மூதம்மீதிரிந்தவர்களுடையபுத்தரது கையாழ்வாராரது சரித்திரம். விஷயம் அனா 5. V. P. P. ரூ. 8.

(2) சத்தியமேதவதைகதை : விஷயம் அனா 5. V. P. P. ரூ. 8.

(3) கையாழ்வாராரது சரித்திரம் : விஷயம் அனா 6. V. P. P. ரூ. 9.

புத்தரது கையாழ்வாராரது அபவாதம் அபவாதம் கையாழ்வாராரது சரித்திரம். விஷயம் ரூ. 1-8. V. P. P. ரூ. 1-14. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1-12. V. P. P. ரூ. 2-2.

விவேகாஸந்தாமணி. 6 படங்களுடைய.

மேல்குறியோர் செய்தல் திருவள்ளிக்கோனி அ. 11. அனா 11. கையாழ்வாராரது சரித்திரம். விஷயம் அனா 11. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1-12. V. P. P. ரூ. 2-2.

கவிஞர்களுடைய விற்ப்பாடு புத்தகங்கள்.

மாணிக்கமதங்கிய இந்தியா சக்கிரவர்த்தியா கிய விக்கிரமபாகவதாராவியவர்கர் சரித்திரம். 27-படங்களுடைய, இந்தியா கவர்மென்ட், 'இந்தியா துபீஸ்' இவைகளின் அமைப்பு, அமுல்பெறுதல் முதலாகியவர்களுடைய பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஷயம் 1-4. V. P. P. ரூ. 1-8. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1-6. V. P. P. ரூ. 1-10.

புத்தரது தவ்வித சரித்திரம்.—விஷயம் அனா 14. V. P. P. ரூ. 1-2. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1. V. P. P. ரூ. 1-4.

விவேகமதுசரி.—புத்தரது !. இதுவாட்கியவன் : (1) கோவப்பச்சரித்திரம். (2) சத்தியமேதவதைகதை. (3) கையாழ்வாராரது சரித்திரம். விஷயம் அனா 14. V. P. P. ரூ. 1-2. அந்நிக் கெட்டுக்கொடுத்தது : ரூ. 1. V. P. P. ரூ. 1-4.

Photographs of Temples and Idols of Southern India.

Hindu Temples:—1. Srirangam, Saptaprakaram. 2. Conjeeveram, Varadarajaswami Temple. 3. Dakshina Badarikasranam or Melkote. 4. Somanaidapuram Temple. 5. Tanjore, Brihadeswaran Temple. 6. Tirukkudanthai or Kumbakonam, Sarangapani Temple. 7. Ghattachalam or Sholingar: (i) Narasimhaswami Hill and (ii) Anjaneyaswami Hill. 8. Chidambaram, Nataraja Temple. 9. Madura, Minakshi Temple, full view from Northern Street.

Size 12 in. by 14 in.

Price Rs. 2, per copy, postage and V. P. Commission extra.

Perumals, &c:—1. Varadarajaswami of Conjeeveram. Garudahaswami, Gopuradasanam. 2. The same with all the jewels on the Tiravavaturam day. 3. Perumal of Conjeeveram. 4. Tirunarayanaswami or Melkote. Chellapillai with all jewels and with Upayanachchiyar. 5. Tirunavukacholai Perumal or Kallakur, on the day of Chitrapournami, decorated as a robber. 6. The same, on the next day with Rajathirukolam. 7. Manargudi Rajagopalan or Rajamannar, Ekantahasval. 8. The same, Athanam with Upayanachchiyar. 9. Madura Minakshi. 10. Kanchi Kamakshi. 11. Nataraja, Aengudaraswami. 12. Tirukkudanthai or Kumbakonam. Prayamathan decorated in four ways. 13. Kowalacalli Tavar of the same place. 14. Srighathachalam or Sholingar, Anjaneyaswami with four hands. (No other temple has this kind of murti). 15. Tiravallur Viraraghavar.

Also of Pannabaisa Renukrishna, Swami Vivekananda, Swami Saradananda, Mrs. Annie Besant, Madras Blavatsky, Col. O'Leary.

Cabinet-size. Price Re. 1. per copy, postage and V. P. commission extra.

Ready for Sale.

Photo of Lord Amphyll and his staff at Conjeeveram taken with the permission of His Excellency. Also, several Picturesque Sceneries of Lower and Upper Tirupati.

Published by V. G. APPAYY MUDALIYAR & SONS, Photographers and Artists, Triplicane, Madras.

Apply to the D. K. Agency, Triplicane, Madras.

IN THE PRESS—WILL BE SHORTLY PUBLISHED.

THE VIVEKA CHINTAMANI SERIES.

KANTHIMATHI—A NOVEL IN TAMIL.

(AFTER SCOTT'S TALISMAN)

BY

K. V. SUBHAYYA IYER, B.A., L.L.

சே. வி. சுப்பையா, பி. எ., எல். ல., அன்கனாஸ்

இயற்றப்பட்ட

காந்திமதி

என்னும் தமிழ்க் கதை

சீக்கிரத்தில் புத்தக ரூபமாய் வெளியாகும்.

MOTHERS SHOULD REMEMBER WHEN SELECTING AN ARTIFICIAL FOOD FOR THEIR BABIES.

THREE DISTINCTIVE CHARACTERISTICS OF **MELLIN'S**

FOOD

நாயகர் குழந்தைகளுக்கு கைப்பால் கொடுத்து

வளர்க்க தேர்வாகத் தவறக்கவேண்டியது:—

மெல்லின்ஸ் ஆகாரம்

1. இலகுவானதாகி;
2. சரிபக்குவ இலகுவானதாகி;
3. உயிருக்கு முறையான அநீனங்கள் கைப்பிடுக.

1. It is easily digestible and very nourishing and non-irritating;
2. It is readily soluble and may be prepared in a few seconds;
3. It is free from lumps and indigestible matter which would cause irritation.

குழந்தைகளுக்கு ஜீரணத்திற்குப் பூர்த்தியாகியும் மிகவும் இலகுவானதாகியும் ஆகாரம் கொடுக்கவேண்டிய நவசியமாயிருக்கிறது. மெல்லின்ஸ் ஆகாரத்தின் மேற்கண்ட முக்கிய குணங்களால் அது சிறு குழந்தைகளுக்கும் ஒத்துக்கொள்வதோடு அவை உபயோகித்த ஜாக்கித்தயாகக் குழந்தைகளை வளர்த்து வருவதிலும் குழந்தைகளை மிகப்பாதித்துக்கொள்ளும் வயிற்றுப்போக்கு, வலிப்பு, இன்னும் தேக்கச் செயல்களும் இவ் வியாதிகள் முறையான உணவுக்காமல், அவைகளின் உபாதி மிகக் குறைந்திருக்கின்றன.

மெல்லின்ஸ் ஆகாரம் இந்தியாவில் எங்கும் எல்லா நியாயபாசிகளிடத்திலும் கிடைக்கும்.

மரபிப்பெய்துகளும், சித்தப்பாலைகள் எல்லாவற்றிலும் அச்சிடப்பட்ட உபயோகிக்கும் முறை யிவ்வாறு "Care of Infants in India" என்ற இம்மீலில் எழுதப்பட்ட ஒருபுத்தகமும் மொத்தத்திலேயே எதல் கிடைக்க, பின்னரும் கம்பனியாளுக்கு எழுதிக்கொள்ளக் கிடைக்கும்.

Madras: OAKES & CO., Ltd.; Bombay: LATHAM, ABERCROMBIE & CO.; Calcutta: MACKENZIE, LYALL & CO.; Rangoon: LATHAM, BLACK & CO.; Kurrachee: H. J. KUSTOMJEE & CO.; Cocanada: HALL, WILSON & CO.

ADVERTS: CONTRACT RATES.—Yearly Rs. 120 for a full page and Rs. 70 for half a page. English Adverts at 1s. per column per insertion. For further particulars apply to Mr. C. V. SWAMINATHA AYYAR, Secy., D. K. Press.

THE
A MONTHLY

DEVOTED

VIVEKA CHINTAMANI

TAMIL MAGAZINE AND REVIEW,
FOR THE DIFFUSION OF GENERAL KNOWLEDGE.

✽ २७

வகசிந்தாமணி ❀

அறிவைப் + பரவல்

செய்வதற்கான ட் மாதாந்தரத் ட் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

அறிவுடையா நெல்லா முண்டியா நறிவிலா

தேன்னுடைய தோஷ மில்லை.”—குறள்

CONTENTS

	TS.	PAGE.
1. Anandhavalli—A Story of Life—I, By Satyaanand ... from Rehl		...
2. The Two Breaths, By T.	34
3. Extract—Hymns in Prai	C. Pillay	35
4. Short story.—Kamalabha ... of God, By T. C. Venkataraman	41
5. Gleanings for the Indian The old Dame & the Pi By A. Srinivasan Iyer	... Iyer Kinder gartner— S	... 42
6. Bhai Premahai ...	A. ...	47
7. Vedanta—III	48
8. Associations of Helpers—	50
9. Children's Page ...	A good Example	53
10. Associations of Helpers, Njlgiris ...	Aniktorai,	54
11. Teachers' Association, Ti	55
12. The Bride's Triumph...uchangode	57
13. A Rare Ancient Work on	58
14. Circulars on Sanitation b President, South Arcot & the Sanitary Commis ...	Astrology y the Dt. Board ...sioner	... 62 63

	அட்டவரிசை.	பக்கம்.
1.	ஆர்த்தவங்கி-நீ உண்மையான கதை-1. (தந்திரசந்தம்) ...	34
2.	நூலாடுவித கலாசகங்கள் (தி. சி. சீமன்). ...	38
3.	தோத்திரங்கள் ...	41
4.	கமலபாயம்-நீர் கிறதாத, (டி. வி. வெங்கட்டாமணயார்) ...	42
5.	கிண்டலாட்டம் பாட்டுகள்:—அம்மை யாரும் பந்தியும், (டி. ஸ்ரீனிவாசய்யர், பி. ஏ.) ...	47
6.	பயம் பீரோகபாயம் ...	48
7.	வேதாந்தம்—III ...	50
8.	அறிக்கப்பலகைப்பொதுததகரண உபகர சங்கையன்—நீர் க்கு உதாரணம் ...	53
9.	கிறதங்கரண பக்கம் ...	54
10.	அணிப்பொகரண உபகரணங்கள், (சீவலி கிள்ளை) ...	55
11.	கிரகப்பொகரண உபகரணங்கள் சங்கம். ...	57
12.	வதாடுகபாயம் ...	58
13.	குருதங்கரண ...	62
14.	தெய்வஞ்சாதி கிள்ளை டி. போட்டு பிடுகி பெயர், காரணிகி கிள்ளைகரண கரண காரணிகரண கரணிகரண கிள்ளைகரண ...	63

Thick 1st Edition for H

C. [atrons.]

PUBLISHED BY

[Minimum im Subscriptoren Rs. 5.]

Secretar

V. SWAMINATHA AIYAR

y, Diffusion of Knowledge Agency, [Prip] Comand

MADRAS.

Thin Paper Edition for
Price of Single Copy

the People.
At G.

All Rights Reserved

Subscription Price: Yearly Rs. 4;
or Half Half-Yearly Rs. 2.5.

FOR FULL TERMS OF SUBSCRIPTION SEE INSIDE

EDITORIAL AND PUBLISHING OFFICE
MANI VILAS, TRIPURKARE,

{ PRINTING OFFICE: GRAVES, COOKSON & CO.,

Surplus Stores for Sale.

சென்னை ரயில்வே கம்பெனியாரிடம் மிகுந்தமோசன சாமான்கள், பத்திரங்கள், இன்னும் பலவிதமான உபகரண சாமான்கள் விற்பனைக்குக்கிடைத்தன. அவற்றில் சில கீழே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

Blocks, iron, galvanized, of sorts and sizes.	Paper binders with brass screws.
Balances, Pooley's, to weigh 400 lbs.	Paper Drawing Demy.
Beams, for tripod scale.	Do. Do. Mounted Foolscap size.
Chains, iron.	Paper Drawing Letter size.
Compasses, proportional, and Napier's.	Do. Loan, Medium size.
Divers' Boots.	Powder, Terra de Sienna burnt.
Emery flour and powder.	Paper, Tracing 60" x 40"
Fish Plates, Bolts and Nuts.	Pincers, carpenters,
Measures, tin, oil graduated.	Pipes, Copper 5 1/2."
Nails, brass-headed.	Do. Do. 6."
Optical square.	Rails, iron, double-headed.
Panel pens 1 1/2" x 1 1/4" No. 14.	Ratchets for Screw Jacks.
	Rulers, rolling, parallel.
	Wires, brass, B. S. W. G. Nos. 12 and 17.

விற்பனைக்குக்கும் சாமான்களின் ஓரடையான இப்பதர். அதன் விலை குறிக்கப்பட்டதே தவிர விற்குக்கிடாது. சாமான்கள் விற்பனைக்குக்கும் சென்னை ரயில்வே ஜெனரல் கன்டெய்னர் குக்கு ஏதாவது தேவையாகவரும். காண்க டீபர் க்க விரும்புகிற இந்த இடத்தில் வந்த பாக்ஷைவிடலாம்.

H. BOMHAM CARTER MAJOR Rm.

Madras Railway,
Agent and Manager's Office,
Rayapuram Terminus,
Madras, 3rd June, 1901.

Agent & Manager.

JUST OUT!

TIRUVACHAGUM

OR
MANICKAVACHAGAR

BY

Rev. G. U. POPE, M. A., D. D.
With Introduction, Translation, &c.
Price Rs. 10. Postage, &c., Extra.
Apply with remittance to
The D. K. Agency, Triplicane,

OR

The Siddhanta Deepika Office, Madras.

Notice to Subscribers.

Subscribers to the Viveka Chin-tamani are earnestly requested to remit their subscriptions in advance before 30th June. All subscriptions that remain unpaid after that date will be collected at the usual rate of Rs. 4.

சந்தாதாரர்களுக்கு
அறிக்கை.

சந்தாதாரர்கள் எல்லோரும் ஜூன் 30-க்குள் சந்தாதாரத் தொகையை முன்பணமாக அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். அத்தேதியிலிருந்து பத்திரத்திற்கும் சந்தாக்கள் வழக்கமாயுள்ள ரூ. 4 விகிதம் வசூல் செய்யப்படும். முன்பணமாக அனுப்பத் தாமதிப்பது பத்திரிகை வெளியாவதும், தாமதப்படுவதால் எல்லோரும் சந்தாவை முன்பணமாகவே அனுப்பிவிட வேண்டுமாய்மிக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அ. ப. சவுக்கி, ம.

காரியதரிசி.